

คำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปริญญานิพนธ์
ของ
รัตนา พุ่มสวรรค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
พฤษภาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ
ของ
รัตนา พุ่มสวรรค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
พฤษภาคม 2544

รัตนา พุ่มสวรรค์. (2544). *ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปริญญาโท กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
 คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.นภาพร มัชฌิมากร,
 อาจารย์สุปราณี จุลเดชะ.

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าสถิติที (t-test) ค่าสถิติเอฟ (F-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่มีเพศ คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา และความรู้เรื่องเพศต่างกันมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปี ที่พักอาศัย และได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน

VALUE IN SEXUAL BEHAVIOR OF UNDERGRADUATE STUDENTS
AT KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY
LADKRABANG

AN ABSTRACT
BY
RATANA PHUMSAWAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Health Education
at Srinakharinwirot University
May 2001

Ratana Phumsawan. (2001). *Value in sexual behavior of undergraduate students at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang*. Master thesis, M.Ed. (Health Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Napaporn Madhyamankura,
Mrs.Supranee Chuldeja.

The purpose of this study was to learn the value in sexual behavior of undergraduate students at King Mongkut's institute of technology Ladkrabang. Metropolis with the following variables : sex, academic year, faculty ,student ' s residences and income, sexual knowledge, information of sexual behavior.

The samples consisted of 400 students selected by using stratified random sampling method. The instruments were obtained from questionnaire and the data were analyzed by using the SPSS for windows program to determine the percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test.

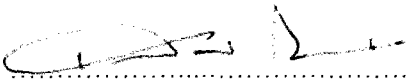
The results of this study were as follows

- 1.Value in sexual behavior of undergraduate students at King Mongkut's institute of technology Ladkrabang were at the middle level.
- 2.The students with different sex, faculty, income and sexual knowledge had different value in sexual behavior at .05 level of significance.
- 3.There was no significant difference of the value in sexual behavior among students with different academic year, residences and information of sexual behavior.

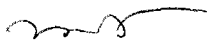
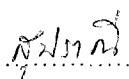
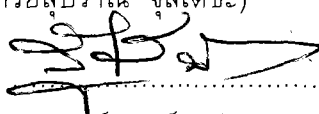
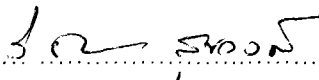
ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
คำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ของ
นางรัตนา พุ่มสวรรค์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2544

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.นภาพร มัชฌิมางกูร)
 จุลเดช กรรมการ
(อาจารย์สุปราณี จุลเดชะ)
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปริชามารต)
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริยา สุขวงศ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.นภาพร มัชฌิมางกูร ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์สุปราณี จุลเดชะ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชามารถ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริยา สุขวงศ์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

รองศาสตราจารย์อัฉรรา สุขารมณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พริ้มเพรา ผลเจริญสุข น.ท.ประพนธ์ จารุยาวงศ์ ร.น. นางสาวศศิธร เหลี่ยมพชนะ และอาจารย์นรียา กิตติโสภณ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม

อาจารย์ไชยญาณ บุญยศ ที่ให้ความช่วยเหลือในการพิมพ์ปริญญานิพนธ์ และครอบครัวที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณและขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

รัตนา พุ่มสวรรค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม	8
ความหมายของค่านิยม	8
ความสำคัญของค่านิยม	10
การเกิดค่านิยม	10
หน้าที่ของค่านิยม	13
แนวคิดและทฤษฎีค่านิยม ✓.....	14
การวัดค่านิยมปัจจัยที่กำหนดค่านิยม	17
พฤติกรรมทางเพศ	18
ความหมายของพฤติกรรม	18
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ..✓.....	20
ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ	21
ความรู้เรื่องเพศ	22
โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆในระบบสืบพันธุ์	22
สุขวิทยาของอวัยวะเพศ	28
พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	งานวิจัยในต่างประเทศ	40
	งานวิจัยในประเทศไทย	41
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	45
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	45
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	47
	ลักษณะของเครื่องมือ	47
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	47
	เกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลความหมาย	48
	การหาคุณภาพเครื่องมือ	49
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	73
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	73
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	73
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	74
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	75
	อภิปรายผล	76
	ข้อเสนอแนะ	81
	บรรณานุกรม	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	90
ประวัติย่อผู้วิจัย	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา	46
2 จำนวนและคำร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ	58
3 จำนวนคำร้อยละ และระดับคะแนนของค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	61
4 คะแนนเต็มค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนของค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	62
5 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ	63
6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ.....	67
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามระดับชั้นปี	68
8 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามคณะที่ศึกษา	70
9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามรายได้ของนักศึกษา	71

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามความรู้เรื่องเพศ	72
11 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ	111
12 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ	112
13 สรุปผลการได้รับข่าวสารเรื่องเพศของนักศึกษาจากสื่อต่างๆ	114

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 ขั้นตอนการเกิดค่านิยม.....	11

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เพศเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์มีสัญชาตญาณทางเพศมาตั้งแต่เกิด เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทำให้เกิดความสุข ความรู้สึกพึงพอใจโดยมีส่วนช่วยให้คนเราอยู่ในสังคมด้วยความผาสุก ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตประจำวันของคนเราจึงมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วยตลอดเวลา ผู้ที่สามารถทำให้เรื่องเพศกลายเป็นเรื่องปกติได้จะเป็นผู้ที่มีความสุขในชีวิต จึงอาจกล่าวได้ว่า คุณภาพชีวิตของมนุษย์จะดีหรือเลวอาจขึ้นอยู่กับอิทธิพลของเรื่องเพศเป็นสำคัญ เรื่องเพศเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะช่วยเปิดประตูหรือนำทางบุคคลให้ได้พบกับความสุข และความสำเร็จต่างๆ ในชีวิต (สุชาติ โสมประยูร, 2531:4)

* ค่านิยมทางเพศในสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมของตะวันตกที่ได้หลั่งไหลเข้ามาในรูปของวัตถุ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมทั้งโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ได้ช่วยให้ข่าวสารด้านแบบแผน การกระทำและการรับรู้ของเยาวชนแผ่ขยายไปอย่างรวดเร็วและเกิดการเรียนรู้ การเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากประเทศในโลกตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจ เพศตรงข้ามด้วยแฟชั่นตะวันตก ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากวัฒนธรรมเดิมจนเกิดเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดปัญหาสังคม ได้แก่ ปัญหาการมีวสุมในสถานเริงรมย์ ปัญหาการตั้งครรภ์ระหว่างเรียน การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเกิดอาชญากรรมทางเพศ (วันทนี วาสิกะสิน, 2526 : 27) การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมในวัยรุ่นก่อให้เกิดปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าจำนวนผู้ที่เป็นกามโรคในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากเดิมร้อยละ 2.09 ในปี 2541 เป็นร้อยละ 2.24 ในปี 2542 (กองกามโรค, 2542: 13) นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากเดิมร้อยละ 0.51 ในปี 2541 เป็นร้อยละ 0.81 ในปี 2543 (กองระบาดวิทยา, 2543 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

๕ ปัญหาเรื่องเพศของเยาวชนเป็นปัญหาที่เรื้อรังปัญหาหนึ่งของสังคมไทยหากพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วจะพบว่าสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ค่านิยม ความรู้ ทศนคติ ความเชื่อ อิทธิพลของเพื่อน ครอบครัว สิ่งพิมพ์ และสื่อที่มีส่วนกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อและค่านิยมในเรื่องเพศมีส่วนทำให้เกิดปัญหาทางเพศของเยาวชนมากที่สุดทั้งนี้เนื่องจาก “ค่านิยม” เป็นพลังซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์ และเป็นที่ยอมรับกันว่าค่านิยมมีบทบาทมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ใน

ฐานะตัวตัดสิน ตัวกำหนดหรือตัวผลักดันให้พฤติกรรมของบุคคลโน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่ง (สุนทร โคมิน และ สนิท สมักรการ. 2523 : 6) โดยมนุษย์ทุกคนจะมีค่านิยมที่สะสมไว้ในตัวบุคคล จะผลักดันให้คนๆ นั้นแสดงออกหรือแสดงการกระทำโดยไม่รู้ตัว (เต็มสิริ บุญยะสิงห์. 2526 : 13)

ค่านิยม เป็นตัวแปรที่สำคัญ ตัวแปรหนึ่ง ซึ่งสามารถชักนำให้สังคม เปลี่ยนแปลง ก้าวหน้าหรือเก็บเงื่อนไขถ่วงรั้งให้สังคมเปลี่ยนแปลงหรือชะงักงัน (พิชญ์ สมพอง. 2522 : 89) เพราะค่านิยมเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมของคน ฉะนั้นการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสม จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง (อานนท์ อาภาภิรมย์. 2522 : 10) ซึ่งเกียรติศักดิ์ อภัยนันท์ (2526 : 62) กล่าวไว้ว่า ค่านิยมเป็นส่วนสำคัญที่บ่งชี้ว่าบุคคลจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรทั้งต่อตนเอง และสังคมหากบุคคลยึดถือเป็นค่านิยมที่เหมาะสมและเป็นค่านิยมที่ยอมรับของสังคมก็แน่ใจว่า การกระทำของเขาจะเป็นไปในทิศทางที่ถูกที่ควรที่พึงปรารถนา ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าค่านิยม เปรียบเสมือนหางเสือเรือที่จะนำเรือออกไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

ค่านิยมเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมค่านิยมมีทั้งแบบที่มีลักษณะยั่งยืนถาวรและแบบสามารถเปลี่ยนแปลงได้ จากการได้รับประสบการณ์ในช่วงชีวิตของบุคคล เพราะค่านิยม จะมีระดับ ความสำคัญแตกต่างกัน ค่านิยมที่บุคคลจัดให้มีระดับความสำคัญมากก็จะเปลี่ยนแปลงยากกว่า ค่านิยมที่มีความสำคัญน้อย (นีออน กลิ่นรัตน์. 2525 : 10) ซึ่งค่านิยมมาจากองค์ประกอบ ต่างๆ หลายประการ เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านการอบรมเลี้ยงดูจากที่บ้าน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม การศึกษา การเรียนรู้ ความ ต้องการและความสนใจ ค่านิยมนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ ค่านิยมที่ดีนำไปสู่การประพฤติ ปฏิบัติดี ค่านิยมที่ไม่ดีนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติไม่ดี (กรรณิการ์ อักษรกุล สุขเกษม. 2524 : 147)

วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นช่วงต่อระหว่างตอนปลายของวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ นอกจากการ เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายแล้ว การเปลี่ยนแปลงภายในที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือการกระตุ้น จากฮอร์โมนเพศซึ่งจะทำให้มีความรู้สึกทางเพศ สนใจเพศตรงข้าม อยากทดลองเรื่องเพศ มีความรักระหว่างเพศ (สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร. 2541 : 56) และจากอิทธิพล ของแรงขับทางเพศที่ต้องการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติ ประกอบกับสถานการณ์ ในสังคมปัจจุบัน ที่มีส่วนช่วยในเรื่องเพศ จึงทำให้วัยรุ่น เกิดการอยากทดลอง อยากหา ประสบการณ์ โดยไม่มีการยับยั้งชั่งใจต่อปัญหาที่จะเกิดตามมา

นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่ไวต่อการยอมรับสิ่งใหม่ๆ และง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงและ ในวัยนี้ค่านิยมมีบทบาทต่อการตัดสินใจ เพราะเป็นระยะที่ค่านิยมมีการพัฒนาได้มากที่สุด (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536 : 3 ; อ้างอิงจาก Harlock. 1967. *Child Development*. p. 127) ซึ่ง สอดคล้องกับนาคยา ภัทรแสงไทย (2524 : 2) ก็กล่าวว่าปัญหาด้านค่านิยมพบมากในเด็กวัยรุ่น

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีบทบาทตอบสนองอุดมการณ์ของสถาบันอุดมศึกษาระดับสูง สถาบันฯ เป็นสถานศึกษาและวิจัย เป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับจัดตั้งขึ้น ตามความแห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2528 ได้บัญญัติให้สถาบันฯ เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา วิจัยส่งเสริมและให้บริการทางเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และครุศาสตร์อุตสาหกรรม รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2518 : 32) สถาบันฯ ได้กำหนดเป้าหมายและนโยบายต่างๆ ในการบริหาร และการดำเนินการให้เป็นไปตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ส่งผลให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและมีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จะเห็นได้ว่า ทิศทางหลักของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มุ่งเน้นการพัฒนาวิชาการด้านเทคโนโลยีเป็นสำคัญ จากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี การศึกษา เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม ทำให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีการเปลี่ยนแปลงไปมากโดยเปิดรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น มีเยาวชนจากหลายจังหวัดทั่วประเทศเดินทางเข้ามาศึกษามากขึ้นประกอบกับหอพักของสถาบันฯ มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา สถานที่ตั้งของสถาบันฯ อยู่บริเวณรอบนอกกรุงเทพมหานคร การเดินทางจึงต้องใช้เวลามาก นักศึกษาจำเป็นต้องเช่าหอพักอยู่รวมกันเพื่อสะดวกต่อการเรียนของตนเอง ประหยัดค่าใช้จ่ายและการอยู่รวมกันยังทำให้มีเพื่อนคุยและพูดปรับทุกข์สุขกันได้ แต่การมาอยู่หอพักกันตามลำพังของนักศึกษา ก็อาจทำให้เกิดความเหินห่างจากการดูแลของครอบครัว ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น จากการสังเกตเบื้องต้นพบว่า นักศึกษาชายหญิงมีพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศ ในลักษณะที่ใกล้ชิด และมีอิสระมากขึ้น กล้าแสดงออก ซึ่งการกระทำที่ไม่สอดคล้องต่อวัฒนธรรมของสังคมไทยมากขึ้น เช่น การถูกเนื้อต้องตัวกัน การเดินจูมมือกัน และการโอบกอดกันตามถนน การโอบกอดกันในที่ลับตาคน การนอนหนุนตักกันในที่ลับตาคน และบางครั้ง พบว่า มีนักศึกษาชายหญิงเช่าหอพักอยู่ด้วยกัน ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งประชากรวัยนี้อยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่สนใจเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศมาก อยากรู้ อยากทดลองในเรื่องเพศ ประกอบกับสภาพสังคมในปัจจุบันมีสิ่งกระตุ้นและยั่วยุต่างๆ มากมาย ซึ่งอาจจะทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องรับภาระในการพัฒนาชาติบ้านเมือง หากวัยรุ่นได้รับการอบรมดูแลเพื่อเสริมสร้างให้มีคุณสมบัติอันพึงปรารถนาแล้ว การพัฒนาประเทศชาติก็จะเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า

จากความสำเร็จและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีค ะเจที่จะศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะได้ทราบค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ วัยรุ่นก็จะมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเป็นแนวทางช่วยในการปรับเปลี่ยนค่านิยมของนักศึกษาที่ไม่เหมาะสมให้เป็นค่านิยมที่สังคมยอมรับ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 7,657 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967 :886)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

- 1.2 ระดับชั้นปี
- 1.3 คณะที่ศึกษา
- 1.4 รายได้ของนักศึกษา
- 1.5 ที่พักอาศัย
- 1.6 ความรู้เรื่องเพศ
- 1.7 การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ของนักศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ การเกี่ยวพาราสี ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การทำแท้ง ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. นักศึกษาปริญญาตรี

หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่าใน 5 คณะ โดยไม่รวมถึงผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง

3. เพศ

หมายถึง เพศของนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชายและเพศหญิง

4. ระดับชั้นปี

หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2543 แบ่งได้ดังนี้

- 4.1 ชั้นปีที่ 1
- 4.2 ชั้นปีที่ 2
- 4.3 ชั้นปีที่ 3
- 4.4 ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

5. คณะที่ศึกษา

หมายถึง คณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2543 แบ่งได้ดังนี้

- 5.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 5.2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 5.3 คณะวิทยาศาสตร์
- 5.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

5.5 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

6. รายได้ของนักศึกษา

หมายถึง รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาที่ได้รับจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือจากการทำงานโดยเฉลี่ยต่อเดือนไม่รวมค่าหอพัก

6.1 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน

6.2 รายได้ตั้งแต่ 5,000-7,000 บาทต่อเดือน

6.3 รายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป

7. ที่พักอาศัย

หมายถึง สถานที่พักอาศัยของนักศึกษาในขณะกำลังศึกษาแบ่งออกเป็น

7.1 อยู่หอพักหรือบ้านเช่า

7.2 อยู่กับบิดาหรือมารดา

7.3 อยู่กับบิดาและมารดา

7.4 อยู่กับญาติพี่น้อง

7.5 อยู่กับเพื่อน หรือคนรู้จัก

8. ความรู้เรื่องเพศ

หมายถึง ความสามารถทางสมองในการจดจำและความเข้าใจโครงสร้างหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในระบบสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง พัฒนาการทางเพศ สุขวิทยาของอวัยวะเพศ

9. การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

หมายถึงการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาจากแหล่งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

9.1 สิ่งพิมพ์

9.2 วิทยุ

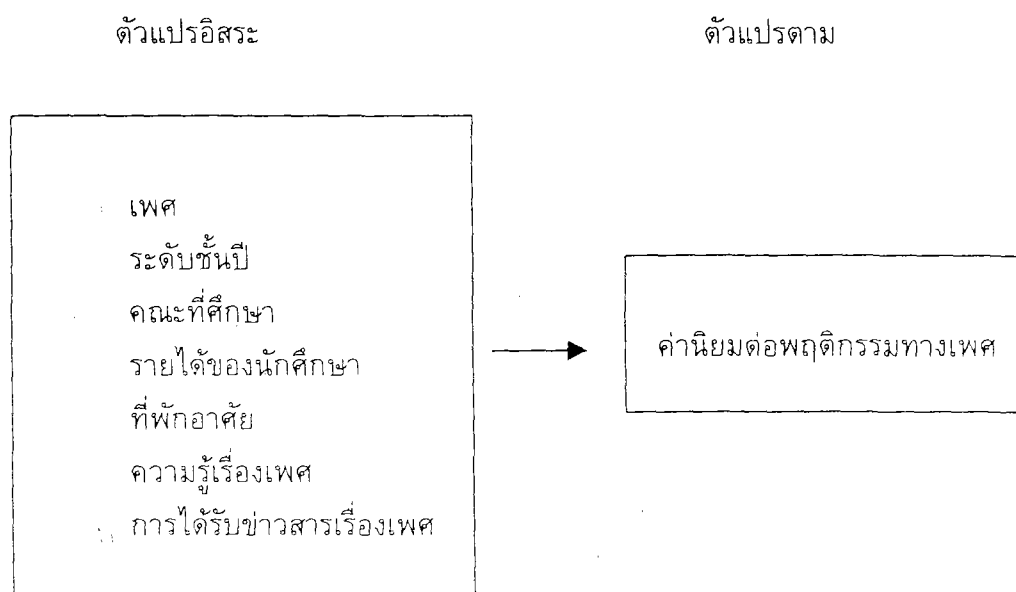
9.3 โทรทัศน์ วิทยุทัศน์

9.4 คอมพิวเตอร์

9.5 สื่อบุคคล (พ่อแม่ ญาติ เพื่อน ครู)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรต่างๆ ความสำคัญและขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว สามารถเขียนกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าได้ดังภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีเพศต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
2. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีระดับชั้นปีต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
3. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีคณะที่ศึกษาต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
4. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
5. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีที่พักอาศัยต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
6. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
7. นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม
2. พฤติกรรมทางเพศ
3. ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
4. ความรู้เรื่องเพศ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของค่านิยม ความสำคัญของค่านิยม การเกิดค่านิยม หน้าที่ของค่านิยม ประเภทของค่านิยม ปัจจัยที่กำหนดค่านิยม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของค่านิยม

ความหมายของค่านิยม หรือ คุณค่า (Value) เป็นคำที่มีผู้ให้ความหมายไว้หลายอย่างดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจ สิ่งที่คนปรารถนาจะได้ปรารถนาจะเป็น หรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งที่จะได้เห็นได้ฟังได้เป็นเจ้าของ ค่านิยมของสังคมจึงเป็น “วิธีของการจัดรูปความประพฤติ” ที่มีความหมายต่อบุคคลและเป็นแบบฉบับความคิดที่ฝังแน่นสำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคมและในชีวิต หรือเผชิญกับเหตุการณ์ ทำให้มีการเลือกในสถานการณ์ หรือเวลานั้น ค่านิยมจึงรวมไปถึงจุดมุ่งหมายหรือความต้องการในชีวิตและสิ่งที่บุคคลชอบ (คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2529 : 1)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2530 : 411 – 412) ให้ความหมายคำว่า ค่านิยมไว้ดังนี้ ค่านิยม (Value) คือวิสัยสามารถของสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ตามซึ่งเชื่อว่าสนองความปรารถนาของมนุษย์ได้หรือคุณสมบัติของสิ่งใดก็ตามซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์น่าสนใจ แก่บุคคลหรือกลุ่มคนต่างจากคำว่า อรรถประโยชน์ (Utility) เพราะขึ้นอยู่กับความเชื่อของมนุษย์ของอย่างหนึ่งซึ่งโดยเนื้อแท้ไม่มีอรรถประโยชน์อย่างใดเลยอาจเป็นที่ยอมรับว่ามีค่าสูงส่งได้เพราะมนุษย์เชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นอรรถประโยชน์กับตน นอกจากนี้ของอย่างเดียวกัน อาจมีค่าสำหรับแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน เราจึงไม่สามารถวัดออกมาได้แน่นอนว่าของนั้นมีค่าอย่างไร

ในทางสังคมวิทยาใช้คำว่า “คุณค่า” หรือ “ค่านิยม” ให้ความหมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง

พัทยา สายหู (2516 : 52 – 53) ให้ความหมายไว้ว่า ค่านิยมคือความรู้สึกหรือความเชื่อของแต่ละบุคคลที่เชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมหรือน่ากระทำและยึดถือเป็นหลักประจำใจ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 18) ให้ความหมายไว้ว่า ค่านิยมหมายถึงการยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัสดุมนุษย์ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรมและสุนทรียภาพ ทั้งนี้โดยได้ทำการประเมินจากทัศนคติโดยที่ถ่วงรอบคอบและในบางครั้งค่านิยมอาจเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่า ระบบความชอบพิเศษ (Preference system) ซึ่งหมายถึง แนวคิดที่ว่าอะไรน่าประพัตินาปฏิบัติมากกว่าอย่างอื่น ดังนั้นค่านิยมจึงมักจะสอดคล้องกับพฤติกรรมของบุคคล เพราะตามปกติแล้วบุคคลย่อมกระทำการต่างๆไปตามสิ่งที่ตนเห็นควรและน่ากระทำ

สงบ ลักษณะ (2524 : 29) กล่าวว่าค่านิยมเป็นคุณลักษณะภายในจิต อันจะคอยชักจูงกระตุ้นให้บุคคลนั้นเกิดความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติไปในทางที่พึงาม

เพ็ญแข ประจณปัจจนึก และอ้อมเดือน สดมณี (2529 : 14) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึงความรู้สึกรวมที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การที่บุคคลมีค่านิยมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นแสดงถึงความรู้สึก ความพอใจ ทัศนคติ และความต้องการ ที่บุคคลมีต่อเรื่องนั้น และความพร้อมที่จะแสดงออกเพื่อสนองต่อค่านิยมนั้น บุคคลจะขัดขวางและต่อต้านการกระทำที่ขัดต่อค่านิยมที่เขา มีอยู่ ค่านิยมจัดได้ว่าเป็นแหล่งที่มาของพฤติกรรมของบุคคลทั้งทางด้านลบและบวก

เฟเซอร์ (Feather. 1975 : 4 - 5) กล่าวว่า ค่านิยมเป็นความเชื่อที่มีลักษณะยืนยงเป็นแนวทางในการประพัติน หรือเป้าหมายในการดำรงชีวิต เป็นสิ่งที่ตนเอง หรือสังคมเห็นดีเห็นชอบและสมควรจะถือปฏิบัติ

จากความหมายของค่านิยมข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง ความเชื่อที่บุคคลใช้ยึดถือประจำใจ ช่วยตัดสินใจในการเลือกที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่บุคคลเลือกสรรว่าดี มีความหมายสำหรับตน ซึ่งบุคคลนั้นได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำรงชีวิต และค่านิยมจะมีความสำคัญไม่ทัดเทียมกัน เนื่องจากค่านิยมของแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว จากประสบการณ์ที่แตกต่างกันจึงทำให้ค่านิยมแตกต่างออกไปด้วย ถึงแม้ว่าจะอยู่ในวัฒนธรรม หรือสังคมเดียวกันก็ตาม เมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีผลกระทบทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงค่านิยมเดิม ดังนั้นค่านิยมจึงมีลักษณะไม่คงที่ แต่เป็นเครื่องนำทางในการปฏิบัติพฤติกรรมต่างๆ

ความสำคัญของค่านิยม

สุนทรี โคมิน และสนธิ สมัครงการ (2522 : 68) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของค่านิยมไว้ว่า

1. ค่านิยมทำหน้าที่เป็นเกณฑ์ (Criteria) หรือมาตรฐาน (Standard) ที่ใช้นำพฤติกรรมการปฏิบัติในหลายทาง เช่น

1.1 เป็นเกณฑ์ใช้ในการประเมิน ตัดสิน ชื่นชม ยกย่อง หรือติเตียนตนเองหรือการกระทำของคนอื่น

1.2 เป็นตัวกำหนด ให้เราเลือกนิยามอุดมการณ์ทางการเมือง บางอุดมการณ์มากกว่าอุดมการณ์อื่นๆ

1.3 จูงใจให้เราแสดงจุดยืนของเราในเรื่องต่างๆ

1.4 เป็นบรรทัดฐานที่ช่วยในการชักชวน ทำนาย คัดค้าน และถกเถียง หรือพยายามที่จะเปลี่ยน

1.5 เป็นบรรทัดฐานสำหรับกระบวนการให้เหตุผลต่อความนึกคิดและการกระทำของตน

2. ค่านิยมทำหน้าที่เป็นตัวอย่างบ่งชี้ถึงความต้องการและแรงจูงใจของมนุษย์

3. ค่านิยมทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจหรือผลักดันของบุคคล เช่น บุคคลที่มีค่านิยมในการมีอายุยาวนาน หรือสุขภาพดีก็จะมีแรงผลักดันให้อยากออกกำลังกาย เป็นต้น

การเกิดค่านิยม

สมบัติ มหารศ (2520 : 29) กล่าวถึงการเกิดค่านิยมว่าเกิดจากสื่อต่างๆกันเช่น

1. วัฒนธรรม เป็นที่เกิดค่านิยมที่สำคัญเพราะมนุษย์จะรู้จักปรับปรุงระบบชีวิตและการดำรงชีพ การคงไว้ ซึ่งประเพณีต่างๆ สำหรับคนไทยในแต่ละภาค ก็มีวัฒนธรรมย่อยที่แตกต่างกันไปแต่ส่วนใหญ่ก็มีวัฒนธรรมหลักเหมือนกันเช่นการกินอยู่ การจัดบ้านพักอาศัย การสนใจดนตรี การฟ้อนรำ อาหารประเภทต่างๆ การแต่งงาน การกระทำพิธีต่างๆ

2. สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในแต่ละสมาคม ครอบครัว จะมีการปกครอง ระเบียบวินัยต่างกันไป ดังนั้นผลที่ปรากฏออกมา จึงทำให้ผู้สืบทอดพฤติกรรมมีส่วนคล้ายตามชุมชนนั้นจนเกิดค่านิยมในด้านต่างๆ ขึ้นในที่สุด

3. หลักศาสนา คนไทยส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ ยึดหลักศาสนาแม้แต่การทำพิธีการต่างๆ ในชีวิตประจำวันก็ต้องยึดหลักศาสนา จึงเป็นความเชื่อที่ยึดถือกันมานาน

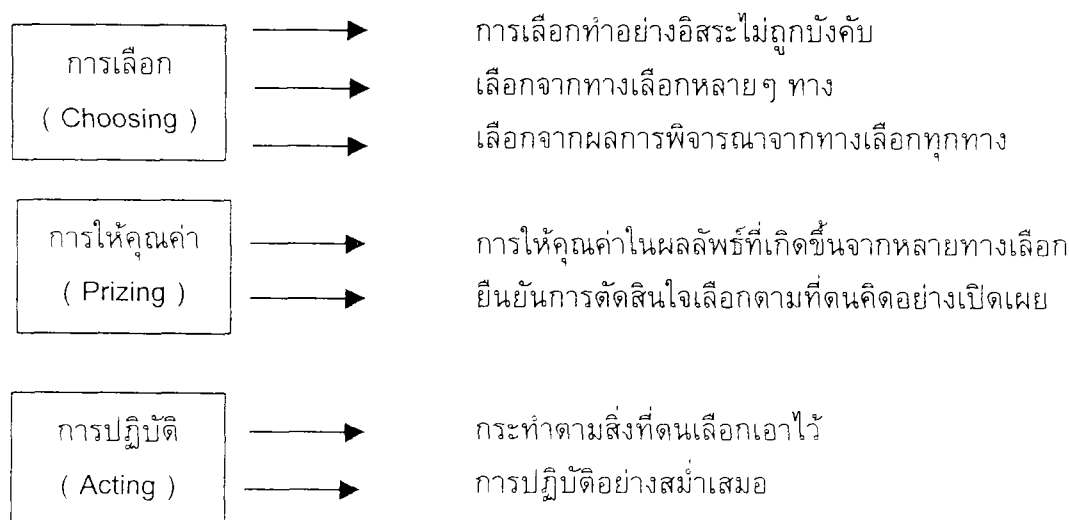
4. ทักษะต่างๆ ในปัจจุบันที่ขัดแย้งกันในวัยต่างๆ กับทั้งสื่อมวลชน การติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศ การศึกษาเล่าเรียนทำให้เกิดทักษะใหม่ๆ จึงทำให้เกิดค่านิยมขึ้นมาอีกในลักษณะแปลกไปกว่าเดิม

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 18) ได้กล่าวถึงการเกิดค่านิยมของแต่ละคนนั้น เกิดขึ้นจาก

1. ประสบการณ์ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วของบุคคล และ เนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน จึงทำให้ค่านิยมของแต่ละบุคคลผิดแผกแตกต่างกันออกไป ถึงแม้ว่าจะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกันก็ตามเมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีเพิ่มมากขึ้นก็จะมีผลกระทบกระเทือนทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมเดิม

2. การคิดอย่างรอบคอบ การวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนถึงผลที่จะตามมาในชีวิตการสร้างค่านิยมแต่ละคนจะต้องทำการเลือก กำหนดค่าแล้วผสมผสานคุณสมบัติต่างๆ ที่ได้ผ่านมาวินิจฉัยและเลือกสรรเข้ามาเป็นแบบฉบับในการดำเนินชีวิตของตนเอง

ราธส์,ฮามิน และ ซิมอน (Raths,Harmin & Simon.1966 : 30)ได้เสนอไว้ว่า การเกิดค่านิยม มี 3 ขั้นตอนใหญ่ หรือ 7 ขั้นตอนย่อย ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนของการเกิดค่านิยม

จากแนวความคิดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันโดยได้มีการคิดอย่างรอบคอบและเลือกปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเลือกเอาไว้โดยไม่มีการบังคับให้กระทำ

คุณลักษณะค่านิยม

สุนทรื โคมิน และสนิท สมัครการ (2522 : 13 – 17) กล่าวว่า ค่านิยมมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ค่านิยมมีลักษณะยืนยงถาวร (Enduring quality of value) ความไม่เปลี่ยนแปลงง่าย หรือความคงที่ของค่านิยมก็เพราะมนุษย์ได้ถูกสั่งสอนมาตั้งแต่เด็กเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ ที่ตนเรียนรู้จากการเติบโตในสังคมนั้น เช่น เด็กมักถูกสั่งสอนว่าต้อง “ซื่อสัตย์” ต้องรู้จัก

“กตัญญูกตเวทิตา” เป็นต้น กระบวนการสอนการเรียนรู้ได้เป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัยที่ค่อนข้างจะยั่งยืนและคงที่ของค่านิยมต่างๆ ที่คนเรียนรู้จากการเติบโตในสังคมนั้นๆ

อย่างไรก็ตามค่านิยมมิได้มีลักษณะคงที่ หรือไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากค่านิยมต่างๆ มีระดับความสำคัญแตกต่างกัน ค่านิยมซึ่งมีความคงที่พอสมควรได้ถูกจัดอันดับเข้าเป็นระบบตามลำดับความสำคัญ การเปลี่ยนแปลงของค่านิยมเกิดขึ้นได้ด้วยประสบการณ์ในช่วงชีวิตของคน แต่การเปลี่ยนแปลงนั้น จะไม่เกิดขึ้นในลักษณะชั่วคราวชั่วยามตามอารมณ์ขึ้นลงของมนุษย์

2. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบระดับความสำคัญ (The relative quality of value) ในชีวิตตามความเป็นจริง เราพบว่าเมื่อเด็กโตขึ้นและมีประสบการณ์จากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) มากขึ้น มีโอกาสพบว่าในแต่ละสถานการณ์ที่เขาประสบไม่ได้มีค่านิยมเดียวอย่างที่พ่อแม่ได้สั่งสอนไว้แต่มีหลายค่านิยมอยู่ในสถานการณ์เดียวกันและเขาพบว่าคนจะให้ความสำคัญแก่ค่านิยมบางอย่างมากกว่าค่านิยมอีกอย่างหนึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่ไม่ได้สอนโดยตรงแต่เป็นสิ่งที่เด็กเรียนรู้จากคำสั่งสอน ประกอบกับการสังเกตจากการกระทำที่เป็น ปทัสถาน (Norm) ของคนในสังคมเขา ด้วยการเรียนรู้เช่นนี้เมื่อเขาเองมีโอกาสมองกับ “ค่านิยม” ที่ไม่สอดคล้องกันและต้องทำการตัดสินใจเลือกค่านิยมอันใดอันหนึ่ง เขาก็จะเลือกตามสิ่งที่เขาได้รู้ได้เห็นมา ด้วยเหตุนี้โดยไม่รู้สึกตัว เขาจะจัดลำดับค่านิยม โดยให้ความสำคัญเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันตามที่ตนรู้สึกแต่ก็มักจะไม่ต่างจากกลุ่มไปมากนัก การแยกแยะพวกค่านิยมที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาอย่างเต็มที่แล้วนำมาประสานกันจัดเป็นลำดับสูงต่ำเข้าเป็นระบบ (Hierarchically organized system) ซึ่งภายในระบบนี้ แต่ละค่านิยมจะถูกจัดเรียงลำดับ ตามความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ความสำคัญนี้เป็นความสำคัญที่เทียบเคียงซึ่งกันและกันในระหว่างค่านิยมต่างๆ (Relative importance among value)

3. ค่านิยมมีลักษณะเป็นความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยมเป็นความเชื่อชนิด “พรรณนา กำหนด” (Prescriptive or Proscriptive) ซึ่งเป็นความเชื่อที่มีทิศทางและเป้าหมายบ่งถึงวิถีทางของการปฏิบัติ (Means of action) หรือจุดหมายปลายทางของการปฏิบัติ (End of action) อันเป็นที่ปรารถนาด้วย “ความเชื่อ” จึงประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

3.1 ค่านิยมมีลักษณะเป็นความระลึกรู้ (Cognitive) ในความหมายที่ว่าบุคคลหนึ่งรู้ในทางที่ถูกของการประพฤติงานหรือรู้ในเป้าหมายที่ถูกในชีวิตของเขา

3.2 ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้สึกผูกพัน (Affective) ในความหมายที่ว่าบุคคลนั้นมียุทธธรรมอันไหนเกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้น คือชอบค่านิยมนั้น หรือเกลียด เห็นด้วยสนับสนุนหรือไม่เห็นด้วยและคัดค้านค่านิยมนั้น

3.3 ค่านิยมมีองค์ประกอบของพฤติกรรม (Behavior) อยู่ในตัวในความหมายที่ว่า เป็นตัวแทรกซ้อนที่นำไปสู่พฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดมีการกระทำ (Activated) ขึ้น

เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 1) กล่าวว่า ลักษณะของค่านิยม ควรจะมีลักษณะ

6 ประการ คือ

1. เป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกอย่างอิสระเสรี ไม่มีใครบังคับให้เลือก
2. เป็นค่านิยมที่บุคคลนั้น เลือกจากตัวเลือกหลายตัว มิใช่ยอมรับจากสิ่งที่มีอยู่เพียงสิ่งเดียว
3. เป็นค่านิยมที่บุคคลนั้น เลือกจากตัวเลือกหลังจากได้พิจารณาถึงผลที่จะตามมาภายหลัง
4. เป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นถนอมและเทิดทูนมีความภูมิใจในสิ่งที่ตนเลือก
5. เป็นค่านิยมที่บุคคลนั้น ยอมรับอย่างเปิดเผย ยินดีที่จะยอมรับ และบอกกล่าวสนับสนุนสิ่งนั้น
6. เป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นยึดถือปฏิบัติซ้ำบ่อยๆ มิใช่ปฏิบัติเพียงครั้งเดียว

หน้าที่ของค่านิยม

สุนทรี โคมิน และสนธิ สมักรการ (2522 : 22 – 24) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของค่านิยมไว้ดังนี้

1. เป็นมาตรฐาน (Standards) ที่ให้นำพฤติกรรมการปฏิบัติในหลายทาง
 - 1.1 ค่านิยมสูง (Lead) ใช้แสดงจุดยืนในเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสังคมออกมาให้ชัดเจน
 - 1.2 ค่านิยมเป็นตัวช่วยกำหนด (Predispose) ให้เลือกนิยมอุดมการณ์ทางการเมืองบางอุดมการณ์ (Particular political ideology) มากกว่าอุดมการณ์อื่น
 - 1.3 ค่านิยมเป็นมาตรฐานที่ช่วยนำ (Guide) การกระทำให้ประพฤติและแสดงตัวต่อผู้อื่นตามที่ประพฤติเป็นปกติอยู่ทุกวัน
 - 1.4 ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานที่ใช้ในการประเมิน (Evaluate) ตัดสินการชื่นชมยกย่อง การดำเนินคดีตนเอง และการกระทำของผู้อื่น
 - 1.5 ค่านิยมเป็นจุดกลางของการศึกษา กระบวนการเปรียบเทียบ คือใช้ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบว่าเรามีค่านิยมจริยธรรม และค่านิยมความสามารถเท่ากับผู้อื่นมากน้อยเพียงใด
 - 1.6 ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานที่ใช้ในการชักชวนหรือสร้างประสิทธิผลต่อคนอื่น
 - 1.7 ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานที่ถูกใช้เป็นกระบวนการให้เหตุผลต่อความนึกคิดและการกระทำของตน

2. ระบบค่านิยม ในฐานะที่เป็นแผนสำหรับการตัดสินใจและแก้ความขัดแย้ง เป็นที่รวมหลักการกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เรารู้มา ที่ช่วยให้คนสามารถตัดสินใจเลือกกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และยังช่วยแก้ปัญหาการขัดแย้งด้วย

3. ค่านิยมเป็นแรงจูงใจเป็นตัวบ่งชี้ความต้องการของมนุษย์เป็นวิถีทางเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนาในคุณค่านิยมจุดหมายปลายทาง

แนวคิดและทฤษฎีค่านิยม

ค่านิยมเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะบ่งชี้ว่าบุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติตัวอย่างไรทั้งต่อตัวเองและต่อสังคม การเลือกแสดงพฤติกรรมของแต่ละคนขึ้นอยู่กับค่านิยมที่ยึดถือเป็นประการสำคัญ เพราะค่านิยมเป็นหลักที่ควบคุมการรับรู้ การตัดสินใจ การเลือกและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคล (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2523 : 45)

โรคิช (กรรณิการ์ ซีใจงาม. 2542 : 21-22 ; อ้างอิงจาก Rokeach. 1973. *Beliefs Attitude and Values*. p. 3-7) มีฐานคติเกี่ยวกับค่านิยม ดังนี้

1. ค่านิยมเป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากวัฒนธรรม สถาบันทางสภาพสังคมและบุคลิภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้น
2. ผลแห่งค่านิยมจะแสดงออกมาทางทัศนคติและพฤติกรรมของสังคมมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบ
3. ปริมาณของค่านิยม มีอยู่ไม่มากนักและอยู่ในข่ายที่จะปลูกฝังและศึกษา
4. ความแตกต่างของค่านิยมจะแสดงออกทางระดับ (Degree) มากกว่าทางอื่น
5. ค่านิยมอาจรวมกันเข้าเป็นระบบค่านิยมได้

ธรรมชาติของค่านิยมของโรคิช

1. ค่านิยมมีลักษณะยืนยงถาวรไม่เปลี่ยนแปลงง่าย เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคลิภาพของคนกลุ่มหนึ่งแตกต่างจากกลุ่มคนในอีกสังคมหนึ่ง ค่านิยมจะมั่นคงถาวรนั้นเกิดจากการ ได้รับการอบรมมาแต่เยาว์วัยและเปลี่ยนแปลงยากสำหรับระดับค่านิยมที่มีความสำคัญมาก ตรงกันข้ามค่านิยมที่มีระดับความสำคัญน้อยก็จะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย

2. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบความสำคัญ ในการปลูกฝังค่านิยมบุคคลจะได้รับการอบรมสั่งสอน และได้รับการเน้นถึงความสำคัญของค่านิยมในแต่ละเรื่องแตกต่างกัน เช่น ความซื่อสัตย์ การรักษาน้ำใจกัน ต่างก็เป็นค่านิยมที่บุคคลได้รับมา แต่บางสังคมอาจให้ความสำคัญในเรื่องการรักษาน้ำใจมากกว่าความซื่อสัตย์ หรือในระหว่างความเป็นตัวของตัวเองกับความอ่อนน้อมเชื่อฟังผู้ใหญ่ บุคคลจะเปรียบเทียบระดับความสำคัญของค่านิยมต่างๆ จากประสบการณ์ที่เขาได้รับตั้งแต่เด็ก ทำให้เขาค่อย ๆ เรียนรู้ที่จะแยกพหุค่านิยมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนมาอย่างเต็มที่แล้วจัดเป็นระดับสูงต่ำรวมเข้าเป็นระบบซึ่งภายในระบบแต่ละค่านิยมจะถูกจัดเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

3. ค่านิยมเป็นระดับความเชื่อ โรคิช ได้อธิบายว่า ค่านิยมคือความเชื่อ ที่สามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

3.1 ความเชื่อแบบพรรณนา (Descriptive belief) เป็นความเชื่อที่สามารถทดสอบได้ว่าถูกต้องหรือไม่เช่น เชื่อว่าน้ำกำลังจะไหลบ่ามาท่วมบ้าน

3.2 ความเชื่อแบบพรรณนากำหนดการ (Prescriptive belief) เป็นความเชื่อที่มีทิศทางและเป้าหมายของการกระทำที่ถูกต้อง และตัดสินใจว่าจำเป็นหรือไม่จำเป็น เช่น เชื่อว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องรักชาติ

ประเภทของค่านิยม

นักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักการศึกษาที่ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับค่านิยม ได้แบ่งประเภทของค่านิยมออกเป็นหลายชนิดแตกต่างกันดังนี้

พัทยา สายหู (2516 : 101 – 10) แบ่งค่านิยมออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ค่านิยมส่วนตัว หรือเฉพาะบุคคล (Personal value) เช่น การพึ่งตนเอง การถือประโยชน์ส่วนตัว เป็นต้น

2. ค่านิยมกลุ่ม หรือเฉพาะกลุ่ม (Group value) การสานประโยชน์กับกลุ่ม การเคารพมติในกลุ่ม

3. ค่านิยมของคนในสังคม หรือค่านิยมรวม (Social value) เช่น การรักษาระเบียบวินัย การเคารพรักผู้อื่น ความซื่อสัตย์

พนัส หันนาคินท์ (2523 : 24) ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมที่มีลักษณะคงตัว คือ ค่านิยมที่จำเป็นจะต้องรับปลูกฝังให้กับเยาวชนไทยและประชาชนโดยทั่วไป เป็นค่านิยมที่ยอมรับโดยปราศจากข้อสงสัยในสังคม เช่น ค่านิยมความรักชาติ ความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์และการพึ่งตนเอง เป็นต้น

2. ค่านิยมที่มีลักษณะไม่คงตัว หรือค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ยังอยู่ในระหว่างการพิสูจน์ด้วยกาลเวลาว่าจะมีความคงทนถาวรสักเพียงไร การสร้างค่านิยมประเภทนี้ อาจไม่รีบด่วนนักเมื่อเทียบกับค่านิยมประเภทแรก

สาโรช บัวศรี (2525 : 10 – 11) ได้แบ่งค่านิยมไว้ 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมพื้นฐาน (Basic value) ประกอบด้วยค่านิยม ดังต่อไปนี้

1.1 ศีลธรรม (Moral value)

1.2 คุณธรรม (Ethical value)

1.3 ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม (Cultural value)

1.4 กฎหมาย (Legal value)

2. ค่านิยมวิชาชีพ (Professional value)

2.1 อุดมการณ์ในวิชาชีพของตน

2.2 วินัยของวิชาชีพของตน

2.3 มารยาทของวิชาชีพของตน

2.4 พระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิชาชีพโดยตรง

เพ็ญแข ประจันปัจฉินิก และอ้อมเดือน สดมณี (2529 : 14) ได้สรุป ประเภทของ ค่านิยมไว้ 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึงค่านิยมที่จัดได้ว่าเป็นค่านิยมของบุคคลในสังคมพัฒนา เช่นนิยมความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง การมีเหตุผล การแข่งขันต่อสู้ ความสามารถ ส่วนตนของบุคคล เป็นต้น บุคคลในสังคมพัฒนา ถือว่ามีค่านิยมเหล่านี้ในระดับสูง บุคคลในสังคมด้อยพัฒนามีค่านิยมเหล่านี้อยู่ในระดับต่ำ และบุคคลในสังคมกำลังพัฒนามีการยอมรับ ค่านิยมเหล่านี้มากขึ้น

2. ค่านิยมทางระเบียบประเพณี หมายถึง ค่านิยมที่เป็นค่านิยมดั้งเดิมของสังคมใด สังคมหนึ่ง เป็นค่านิยมที่เป็นหลัก ในการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้น และใช้เป็นสิ่งควบคุม พฤติกรรมของบุคคลในสังคมด้วย ค่านิยมทางระเบียบประเพณีอาจมาจากศาสนาหรือจากจารีต สังคมสร้างขึ้น ค่านิยมทางการเมือง ประเพณีมีความสำคัญต่อทั้งบุคคลและสังคมมีการปลูกฝัง ให้อยอมรับและบังคับให้มีการปฏิบัติตามด้วย

เกณฑ์การพิจารณาค่านิยม

ในการที่จะพิจารณาว่าคุณลักษณะใดเป็นค่านิยมหรือไม่นั้นเราควรได้พิจารณาตาม เกณฑ์ต่อไปนี้ คือ (พนัส หันนาคินทร์. 2520 : 19 – 20)

1. ค่านิยมเกิดจากการเลือกอย่างเสรีของบุคคลนั้นหรือไม่ หากมีการบังคับให้เรา จำเป็นต้องเลือกค่านิยมใดค่านิยมหนึ่งแล้วจะเรียกว่าเป็นค่านิยมที่แท้จริงไม่ได้ เพราะสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่พอกจากภายนอก ไม่ได้เกิดขึ้นจากความยินยอมพร้อมใจเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ ใน ระยะเวลาไม่นานนักก็สูญหายไป ไม่ได้คงอยู่เป็นลักษณะประจำตัวของเรา

2. เรามีทางเลือกค่านิยมอื่นอีกหรือไม่ (Choice among alternative) ถ้ามีค่านิยมให้ เราพิจารณาเพียงอย่างหนึ่งก็หมายความว่า เราไม่มีทางเลือกหรือโอกาสที่จะเลือกคุณค่าด้วยการ เปรียบเทียบเมื่อไม่มีทางเลือก การที่จะพิจารณาข้อดี ข้อเสีย หรือความเหมาะสมก็จะหมดไป ดังนั้นค่านิยมที่เรายึดถือนั้นจะต้องได้มาจากการเลือกจากค่านิยมหลายอย่างที่มีอยู่ เพื่อจะได้มี โอกาสเปรียบเทียบคุณสมบัติในแง่มุมต่างๆ ได้

3. การเลือกค่านิยมนั้นกระทำหลังจากเราได้พิจารณาข้อดีข้อเสีย และผลที่จะตามมา จากการยอมรับนับถือค่านิยมต่างๆ ที่ไม่ให้เราเลือก หรือการถูกบังคับให้เลือก หรือเลือกโดยไม่ คิดให้รอบคอบ และถ่วงแท้แล้วนั้นจะถือว่าเป็นค่านิยมยังไม่ได้ การเลือกค่านิยมนั้นจะต้องไม่ กระทำไปด้วยอารมณ์ แต่จะต้องเป็นไปด้วยการใช้สติปัญญาไตร่ตรองโดยละเอียด

4. เราทดสอบ และรักษาค่านิยมที่เราเลือกไว้แล้วนั้นอย่างมั่นคงหรือไม่ ถึงแม้ว่าใน ตอนแรกเราอาจจะไม่สบายใจนักที่จะทำแต่เราก็พยายามจะทำความสำนึกในคุณค่า และมีความภูมิใจที่ได้กระทำ

5. เรายินยอมในค่านิยมที่เราได้เลือกไว้แล้วอย่างเด็ดเดี่ยว และเหนียวแน่น ถ้าเรายังไม่แน่ใจในค่านิยมที่เรายึดถือ เราก็อาจจะละอายต่อการแสดงว่าเรายอมรับนับถือในค่านิยมนั้น และไม่กล้าที่จะยืนยันความดีในค่านิยมนั้นต่อบุคคลอื่น

6. เราไม่สามารถแสดงออกด้วยการกระทำ เพื่อชี้ให้เห็นว่า เรายอมรับนับถือในค่านิยมนั้นหรือไม่ เช่น เรายินดีจะเสียสละกำลังกายกำลังทรัพย์ หรือเวลา เพื่อปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามค่านิยมที่เรายกย่องนับถือ

7. มีการกระทำซ้ำในสิ่งที่เรายึดถือเป็นค่านิยมหรือไม่ อาจมีการกระทำซ้ำๆ จนเป็นกิจวัตรประจำวัน ค่านิยมเหล่านี้จะแสดงตัวออกในการกระทำต่างๆ ของเรายาวได้สภาวะ และเวลาที่แตกต่างกันออกไปสิ่งที่ปรากฏขึ้นเพียงครั้งเดียวแล้วหายไปนั้นเราเรียกว่าค่านิยมไม่ได้

การวัดค่านิยม

ไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน (2523 : 89 – 90) กล่าวถึงการสังเกตค่านิยมของคนเราว่า การที่จะทราบว่าคุณคนนั้น หรือบุคคลนี้มีค่านิยมเป็นอย่างไร เราก็พอจะสังเกต หรือดูได้ อย่างคร่าว ๆ จากพฤติกรรมต่าง ๆ 5 ประการ คือ

1. สิ่งที่คุณคนได้เลือกในชีวิตประจำวันของเขาว่า คนนี้ คนนั้นได้เลือกทำอะไร ชื่ออะไร เป็นต้น ซึ่งพอจะเป็นช่องทางสื่อให้เราเข้าใจถึงค่านิยมนั้นๆ

2. ทิศทางแห่งความสนใจของคุณคน คนเราแต่ละคนจะมีทิศทางของความสนใจที่พอจะสังเกตได้

3. คำพูดที่ได้แสดงออกโดยทั่วไป คนเรามักแสดงค่านิยมของตนเองทางคำพูดเสมอ เช่นพูดว่า สิ่งนั้นดี สิ่งนั้นไม่ดี ความประพฤติอย่างนั้นน่าเกลียด อย่างนั้นน่าชมเชย เป็นต้น

4. คำพูดที่ใช้ในการสนทนา เราจะสังเกตเห็นเสมอๆ ในวงการสนทนาทั่วๆ ไปคำพูดหรือความคิดเห็นบางสิ่งบางอย่าง จะทำให้เราทราบค่านิยมของคนๆ นั้น ว่ามีอะไรบ้าง

5. การคิดการเขียนของคุณคนซึ่งมักจะแสดงออกมาถึงหลักการ อุดมการณ์ ความคิด ความฝัน และรสนิยมของตนเองออกมาเสมอ สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางที่จะเข้าใจค่านิยมของคนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยที่กำหนดค่านิยม

ก๊อ สวัสดิพานิชย์ (2519 : 95 – 98) กล่าวว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมเป็นการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งมีสถาบันทางสังคมหลายสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านนี้ คือ

ครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุด ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด ถึงแม้เด็กจะเติบโตขึ้นก็ยังอาศัยอยู่กับครอบครัวเป็นประจำ แม้จะโตเป็นผู้ใหญ่ และแยกตัวไปสร้างครอบครัวใหม่แล้วยังมีความผูกพันกับบิดามารดาและสมาชิกในครอบครัว

เดิมอยู่ สิ่งใดที่ครอบครัวยอมรับสั่งสอนไว้ หรือสิ่งใดที่ครอบครัวยอมรับสั่งสอนให้มีผลต่อการปฏิบัติของคนอยู่ไม่มากนักน้อย

โรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน้าที่ในการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมที่พึงปรารถนาแก่นักเรียน ทั้งนี้เพราะโรงเรียน มีหน้าที่โดยตรงในการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและประพฤติปฏิบัติตนไปในแนวทางที่ถูกต้องสามารถอยู่ในสังคมด้วยความสงบสุข

สถาบัน

บุคคล และหน่วยงานของศาสนาต่างๆ ก็มีส่วนช่วยในการปลูกฝังค่านิยม และหลักศีลธรรมอันถูกต้องให้แก่เด็กเป็นอย่างมาก

สื่อมวลชน

เด็กในสมัยปัจจุบันได้รับความรู้และความคิดจากสื่อมวลชนเป็นอันมากในบางกรณี เด็กก็ยอมรับเอาความรู้และความคิดเหล่านี้ไปยึดถือ เป็นค่านิยมบางประการของตน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ได้แก่ ค่านิยมในการแต่งกาย การไว้ทรงผม เป็นต้น สื่อมวลชนมักนำความคิดเช่นนี้ออกไปเผยแพร่คนในสังคม โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและหนุ่มสาว จะรับเอาความคิดเช่นนั้นไว้ โดยไม่รู้ตัวในด้านความรู้และความคิด สื่อมวลชนย่อมมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ความคิดหลายๆ อย่าง ถ้าความคิดนี้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เขาก็จะติดตามเรื่องนั้นมากขึ้น ไม่นานค่านิยมใหม่ก็เกิดขึ้น

องค์กรของรัฐบาล

รัฐย่อมมีส่วนในการปลูกฝังค่านิยมให้แก่สังคม ตามปกติรัฐมักจะควบคุมโรงเรียนและสนับสนุนสถาบันศาสนาให้ทำหน้าที่ในด้านนี้ นอกจากนั้นยังตรากฎหมายให้สิทธิและอำนาจแก่ครอบครัว ในการเลี้ยงดูและอบรมเด็ก การเผยแพร่ข่าวสาร และความคิดของสื่อมวลชนอยู่ภายใต้การควบคุม และการสนับสนุนของรัฐ จึงกล่าวได้ว่า รัฐมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมให้แก่คนในสังคม ถ้าไม่ได้ทำโดยตรงก็กระทำโดยอ้อม

พฤติกรรมทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรม

โยธิน ศันสนยุท และคนอื่นๆ (2533 : 3) ให้นิยามของพฤติกรรมไว้ว่า เป็นการกระทำทั้งหมดที่สังเกตได้ เช่น การพูด การเดิน การเต้นของหัวใจ และยังรวมถึงกระบวนการของจิต เช่น การรับรู้ การคิด การจำ และการรู้สึก

กันยา สุวรรณแสง (2536 : 92) ให้คำจำกัดความไว้ว่า พฤติกรรม คือ อาการบอบาบทลีลา ท่าที ความประพฤติ การแสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัส หรือมีฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

✓ เอลิมพล ดันสกูล (2541 : 2) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึงกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดงออกมา รวมทั้งกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล และกิจกรรมนี้ อาจสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส หรือไม่สามารถสังเกตได้ สามารถแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

✓ พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) คือ การกระทำที่เกิดขึ้นสามารถสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส หรืออาจใช้เครื่องมือช่วย

✓ พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) คือ กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิต บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้

โกลเดนสัน (Goldenson. 1984 : 90) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรม ไว้ว่า เป็นการกระทำ หรือตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล และเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว

จากความหมายที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ ความประพฤติ อาการ การตอบสนองทางจิตวิทยาของบุคคล ทั้งภายนอก และภายใน ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยประสาทสัมผัส หรือไม่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน ต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดพฤติกรรมนั้นๆ

ความหมายของเพศ

ความหมายของเพศได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2530 : 593) ได้ให้ความหมายของเพศว่า หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าหญิง หรือชาย

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์ (2524 : 70) ได้กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต โดยเริ่มตั้งแต่วัยทารก และมีพัฒนาการเป็นไปตามขั้นตอนในแต่ละวัย การศึกษาเรื่องเพศจะทำให้เข้าใจพฤติกรรมทางเพศ

✓ เวบสเตอร์ (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. 2543 : 1 ; อ้างอิงจาก Webster ' s Dictionary 1994. Webster ' s Encyclopedia Unabridged Dictionary of English Language. p. 1307) กล่าวว่า เพศ หมายถึง

1. การแบ่งสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะมนุษย์แบ่งออกเป็นเพศชาย หรือเพศหญิง
2. ลักษณะโครงสร้างของร่างกายของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเกิดจากการสืบพันธุ์ของมารดา โดยการแยกและการรวมกันทางโครโมโซม จนแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นชายหรือเป็นหญิง

3. ขอบเขตระหว่างพฤติกรรมระหว่างบุคคล โดยเฉพาะกับชายหรือหญิงเกี่ยวข้องกันโดยตรงกับการอยู่ร่วมกัน

4. สัญชาตญาณทางเพศ และการแสดงออกของสัญชาตญาณนั้น อาจออกมาในรูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์

คาร์เตอร์โรน (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526 : 12 ; อ้างอิงจาก Calderone 1970. *Sexuality and Man*. p. 861) กล่าวว่า เรื่องเพศ นอกจากเรื่องเพศจะเน้นเรื่องการกระทำการหรือการแสดงพฤติกรรมในรูปต่างๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง และการมีเพศสัมพันธ์แล้ว เรื่องเพศยังเป็นเรื่องของชีวิต และความเป็นอยู่ที่ทุกคนกำลังเผชิญอยู่

✓ ฟรอยด์ (Freud . 1959 : 21 – 22) ได้กล่าวว่าเรื่องเพศ เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นในบุคคล และมนุษย์ยังมีความรู้สึกทางเพศมาตั้งแต่กำเนิด

✓ เคอร์เคนดอลล์ (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 3 ; อ้างอิงจาก Kirkendall 1965. *Sex in the Adolescents year*. p. 8) ได้อธิบายความหมาย และขอบเขตในเรื่องเพศไว้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้คนเรามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ และสามารถทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ได้ เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจไว้

2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้น หรือเร้าใจที่ทรงพลังอย่างยิ่งที่ทำให้เพศชาย และเพศหญิงมีความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้ประกอบการต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น

3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายหรือเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

4. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกาย และจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้ง และถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทที่สำคัญ และเห็นได้ในชีวิตรัก และการครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถดลบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปสู่อีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้ จะช่วยให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถถ่ายทอดไปทางลูกได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เพศ หมายถึง ลักษณะที่ให้อำนาจเป็นชายหรือหญิงรวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่ชาย และหญิงแสดงออกถึงความรู้สึก สัญชาตญาณทางเพศ ความสนใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

✓ ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวีโรจน์ (2524 : 70 –71) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่พร้อมจะแสดงออก เมื่อร่างกายถึงวุฒิภาวะ โดยพฤติกรรมทางเพศจะมี 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าและพฤติกรรมภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

วันทนี วาสิกะสิน (2526 : 3) กล่าวว่าพฤติกรรมทางเพศเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง 2 เพศตามแรงขับทางชีววิทยาโดยรวมไปถึงค่านิยม ทัศนคติ และความรู้สึก

ดังนั้น จึงพอจะกล่าวได้ว่าพฤติกรรมทางเพศ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติปฏิบัติ หรือมีกิจกรรมทางเพศอันเนื่องมาจากค่านิยม ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดและเรียนรู้จากสังคม รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติต่อเรื่องเพศ ทั้งในด้านกายวิภาคและด้านพฤติกรรมการแสดงออก ทั้งด้านจิตวิทยา สุขวิทยา และสังคมวิทยา

ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

จากความหมายของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศพอสรุปได้ว่าค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความนิยมชมชอบ ความต้องการของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในสังคมยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ประพฤติปฏิบัติต่อเรื่องเพศ ทั้งในเรื่องกายวิภาค และด้านพฤติกรรมการแสดงออกทั้งด้านชีววิทยา สุขวิทยา สังคมวิทยา และจิตวิทยา

เรื่องเพศเป็นเรื่องละเอียดลึกซึ้ง เป็นผลสืบเนื่องที่ต้องสร้างความเข้าใจตั้งแต่ในวัยทารก แต่ความสนใจของผู้ใหญ่มักจะให้ความสนใจเฉพาะเรื่องวัยรุ่น เพราะเป็นระยะที่เด็กแสดงพฤติกรรมสนใจจริงจึงกับเพศตรงข้าม พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น มีดังนี้ (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. 2527 : 45)

1. การรักสนใจเพศตรงข้าม วัยรุ่นมักจะสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกับตน วัยรุ่นในอายุระหว่าง 15 – 18 ปี จะเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม ลักษณะความรักเพศตรงข้ามที่พบบ่อย คือ ความลุ่มหลงแต่ฝ่ายเดียวโดยเฉพาะกับคนที่เขาไม่มีวันสมปรารถนาในความรัก แต่ความรักเช่นนี้จะเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น (อเนก อารีพรค และสุวิทนา อารีพรค. 2525 : 110)

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศ ด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุข ความพอใจ พฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่ง ของการพัฒนาทางเพศในมนุษย์วัยรุ่นจำนวนมาก เมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูก หรือผิด ฉะนั้นผู้ใหญ่ควรบอกให้เด็กเข้าใจว่า การสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีพิษมีภัยและมีประโยชน์ต่อพัฒนาการทางเพศของเด็ก แต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควร ไม่หมกมุ่นจนเกินไป และต้องสามารถยับยั้งชั่งใจได้เมื่ออยู่ในภาวะไม่ควรทำ จิตแพทย์ถือว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับควบคุมความกดดันทางเพศ หรือช่วยในการปรับตัวทางเพศ

3. การสนใจเรื่องเพศเด็กในวัยรุ่นหนุ่มสาวจะสนใจเรื่องเพศ เพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศ ความสนใจ เริ่มแสดงให้เห็นจากความพิถีพิถันในการแต่งกาย การแสดงกิริยาที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม การสนใจซื้อหนังสือเรื่องโรแมนติกมาอ่าน บางทีก็แสดงความสนใจแอบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่าถ้ำมอง (Peeping tom)

4. รักร่วมเพศ (Homosexuality or Lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ความรู้สึกทางเพศที่ยังเขินอาย หรือไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความสนใจเพศตรงข้ามจึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกันกับตน

บรูคส์กัน และเฟอร์สเทนเบอร์ก (Brooks-Gunn & Furstenberg, inmuuss. 1990 : 245-248) ได้แบ่งปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นแตกต่างกัน ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านชีวภาพ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลโดยตรงจากฮอร์โมนเพศ โดยมีปัจจัยทางด้านสังคมเป็นตัวกระตุ้นในการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ เช่น เด็กผู้หญิงที่เข้าสู่ภาวะทางเพศเร็ว มีแนวโน้มที่จะเป็นอิสระจากบิดา มารดา มีการนัดหมายกับเพศตรงข้าม และมีเพศสัมพันธ์ก่อนเด็กผู้หญิงที่เข้าสู่ภาวะช้ากว่า

2. ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องเพศของบิดา มารดาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดาในเรื่องเพศ ล้วนมีอิทธิพลต่อการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วหรือช้าของวัยรุ่นอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะบรรทัดฐานในเรื่องเพศของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

3. ปัจจัยทางการศึกษา พบว่า วัยรุ่นที่มีผลการเรียนไม่ดี และมีระดับการศึกษาต่ำจะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นที่ยังคงศึกษาอยู่ ซึ่งโดยมากจะเป็นผู้ที่มีเศรษฐกิจ ฐานะไม่ดีด้วย

4. ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา ตลอดจนบริการของรัฐ และสังคมที่จัดให้แก่วัยรุ่นในการได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศ นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่แตกต่างกัน

ความรู้เรื่องเพศ

โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ในระบบสืบพันธุ์

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย (Male reproductive system)

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย เป็นระบบที่ทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์ของเพศชายที่เรียกว่าตัวอสุจิ (Sperm) เพื่อใช้ในการผสมพันธุ์กับเซลล์สืบพันธุ์ของเพศหญิง เรียกว่า ไข่ (Ovum) นอกจากนี้ยังทำหน้าที่สร้างฮอร์โมนเพศชายเพื่อใช้ในการควบคุมการทำงานของอวัยวะในระบบนี้ และยังทำหน้าที่ควบคุมลักษณะเพศชายอีกด้วย

อวัยวะที่อยู่ในระบบนี้มีทั้งที่เป็นต่อม และเป็นท่อสำหรับลำเลียงสาร และตัวอสุจิตั้งนั้นจึงแบ่งอวัยวะของระบบนี้ ออกเป็น 2 พวกด้วยกัน

1. อวัยวะสืบพันธุ์ที่อยู่ภายในร่างกาย (Internal reproductive organ) ได้แก่

1.1 ต่อมเพศ (Sex gland) มี 2 กลุ่ม ด้วยกัน

1.1.1 ต่อมเพศแท้ (Primary sex gland) เป็นต่อมที่สำคัญมากต่อระบบนี้
คือ ลูกอัณฑะ (Testis)

1.1.2 ต่อมเพศเสริม (Secondary sex gland) เป็นต่อมที่ช่วยให้ระบบ
สืบพันธุ์ทำงานดีขึ้น ได้แก่

- ถุงน้ำกาม (Seminal vesicle)
- ต่อมลูกหมาก (Prostate gland)
- ต่อมขั้วเมือก (Cowper's gland)

1.2 ท่อทางเดินของเชื้อสืบพันธุ์ (Reproductive tract) เป็นที่ลำเลียงเชื้อสืบพันธุ์
ออกสู่ภายนอกร่างกาย ได้แก่

- 1.2.1 ท่อตรง (Straight tubule)
- 1.2.2 ท่อร่างแห (Rete testis)
- 1.2.3 ท่อนำตัวอสุจิออก (Efferent ductuli)
- 1.2.4 ท่อพักอสุจิ (Ductus epididymis)
- 1.2.5 ท่ออสุจิ (Vas deferent)
- 1.2.6 ท่อยิงอสุจิ (Ejaculatory duct)
- 1.2.7 ท่อปัสสาวะ (Urethra)

2. อวัยวะสืบพันธุ์ที่อยู่ภายนอกร่างกาย (External reproductive organ) มีส่วน
ประกอบ 2 ส่วนด้วยกัน คือ

2.1 ถุงอัณฑะ (Scrotum)

2.2 ลึงค์ หรือองคชาต (Penis)

หน้าที่และองค์ประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ภายในเพศชาย มีดังนี้

ลูกอัณฑะ (Testis) ในคนปกติจะมีลูกอัณฑะ 2 ลูก เป็นรูปไข่ ลูกอัณฑะเป็นต่อมและมีถุงหุ้มอยู่อย่างหนาแน่น ภายในลูกอัณฑะจะพบท่อเล็กๆ ขดกันอยู่มากมาย เรียกว่า
ท่อเซมินิเฟอรัส (Seminiferous tubule) ท่อนี้จะทำหน้าที่สร้างตัวอสุจิ (Sperm) ให้กับเพศชาย
นอกจากนี้จะพบว่า มีกลุ่มเซลล์เล็กๆ กระจายแทรกอยู่ระหว่างท่อเซมินิเฟอรัสนี้ กลุ่มเซลล์กลุ่ม
นี้เรียกว่าเลดิกส์เซลล์ (Leydig cell) ซึ่งจะทำหน้าที่สร้างฮอร์โมนเพศชายชื่อเทสโทสเตอโรน
(Testosterone)

ท่อทางเดินของเชื้อสืบพันธุ์ (Reproductive tract)

ท่อนี้จะทำหน้าที่ ลำเลียงเชื้อสืบพันธุ์ออกนอกร่างกาย ท่อทางเดินพวกนี้ ได้แก่

1. ท่อตรง (Straight tubule) เป็นท่อลำเลียงตัวอสุจิออกจากท่อ เซมินิเฟอรัส
2. ท่อร่างแห (Rete testis) เป็นท่อต่อจากท่อตรง พบว่า ท่อจะสานกันเป็นร่างแห
ท่อนี้ทำหน้าที่ลำเลียงตัวอสุจิออกจากท่อตรง

3. ท่อนำตัวอสุจิออก (Efferent ductuli) ท่อนี้จะรับตัวอสุจิจากท่อรังแหออกนอกลูกอัณฑะเพื่อส่งไปยังท่อพัก

4. ท่อพักอสุจิ (Ductus epididymis) ท่อนี้จะเป็นท่อเล็กๆ ยาวประมาณ 4-6 เมตร และจะขดอยู่ภายในถุงอัณฑะและติดอยู่กับลูกอัณฑะที่เรียกว่า อีพิดิไดมัส (Epididymis) ท่อนี้จะเป็นท่อเก็บและเลี้ยงตัวอสุจิ ตัวอ่อนให้เจริญเต็มที่

5. ท่ออสุจิ (Vas deferents) เป็นท่อต่อจากท่อพักอสุจิ เป็นท่อยาวประมาณ 45 เซนติเมตร มี 2 ท่อ (ขวา ซ้าย) ท่อนี้จะทำหน้าที่นำอสุจิผ่านเข้าสู่ช่องท้อง

6. ท่อยิงอสุจิ (Ejaculatory duct) เป็นท่อต่อจากท่ออสุจิทั้งสองข้างมารวมกัน แล้วเชื่อมกับท่อของถุงน้ำกาม ผ่านต่อมลูกหมากไปเปิดเข้าสู่ท่อปัสสาวะ

7. ท่อปัสสาวะ (Urethra) เป็นท่อที่อยู่ภายในองคชาติ ทำหน้าที่นำน้ำกามที่ขับออกมาจากท่อยิงอสุจิผ่านออกนอกร่างกาย

ถุงน้ำกาม (Seminal vesicle) เป็นถุงพองเป็นกระเปาะ มี 2 ถุง ตั้งอยู่ที่ฐานกระเพาะปัสสาวะทางด้านหลัง ถุงนี้ทำหน้าที่สร้างน้ำกามซึ่งมีลักษณะเป็นเมือกสีขาวขุ่นข้น น้ำกามที่สร้างขึ้นนี้จะมีอาหารไวคอยเลี้ยงตัวอสุจิ เมื่อออกนอกร่างกาย เพื่อคอยไข่ที่จะมาผสม

ต่อมลูกหมาก (Prostate gland) เป็นต่อมที่อยู่ใต้กระเพาะปัสสาวะทำหน้าที่ผลิตของเหลวซึ่งเป็นส่วนประกอบของน้ำกาม มีลักษณะขุ่นขาวมีฤทธิ์เป็นด่าง ซึ่งจะไปช่วยลดความเป็นกรดที่มีมากเกินไปในช่องคลอดของเพศหญิง เพื่อกันไม่ให้ตัวอสุจิตาย

ต่อมขั้วเมือก (Cowper's gland or Bulbourethral gland) เป็นต่อมที่มีลักษณะกลมเท่าเมล็ดถั่วลิสง มี 2 ต่อมน อยู่ตรงส่วนล่างของต่อมลูกหมาก มีหน้าที่สำคัญ คือ ขับน้ำเมือกใสๆ ไปยังองคชาติ เมื่อมีความรู้สึกทางเพศ ทำให้ไม่เป็นอุปสรรคในการร่วมเพศ นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่ชำระล้างกรดของน้ำปัสสาวะที่เคลือบท่อปัสสาวะในองคชาติ ทำให้ตัวอสุจิไม่ต้องตายเสียก่อนในขณะที่เคลื่อนออกมา

หน้าที่และองค์ประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกเพศชาย มีดังนี้

ถุงหุ้มอัณฑะ (Scrotum) เป็นถุงอยู่ด้านหลังองคชาติ และอยู่ใต้กระดุกหัวเหน่า มีหน้าที่รักษาอุณหภูมิให้พอดีกับการเจริญเติบโตของตัวอสุจิภายในลูกอัณฑะ เพราะว่าถ้าอุณหภูมิสูงหรือต่ำเกินไปก็จะทำให้การสร้างอสุจิลดลง

องคชาติ (Penis) เป็นอวัยวะสำหรับการสืบพันธุ์ ลักษณะเป็นแท่งทรงกระบอกยื่นออกมาจากร่างกาย องคชาติประกอบด้วยเนื้อเยื่อที่ยืดหดตัวได้ (Erectile tissue) มีหนังหุ้มภายในประกอบไปด้วยหลอดเลือดมากมาย การที่องคชาติแข็งตัวได้ก็เพราะเมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศเลือดจะฉีดมาที่หลอดเลือดเล็กๆ เหล่านั้น ทำให้ส่วนที่คล้ายฟองน้ำขยายตัว องคชาติจะแข็งและอยู่ได้สักพัก ทั้งนี้ เพราะเลือดไหลวนกลับ องคชาติก็จะหดตัวเหมือนเดิม

ส่วนปลายสุดขององคชาต (Glans penis) จะมีลักษณะคล้ายดอกเห็ด หรือคล้ายหมวกที่สวมไว้บนกระบอก และบริเวณนี้จะมีเส้นประสาทที่ไวต่อการสัมผัส เนื่องจากมีเส้นประสาทมาเลี้ยงมาก ส่วนปลายขององคชาตจะพบลักษณะเหมือนหัวลูกศร ส่วนนี้พบว่าที่ผิวหนังจะรูดพันงอขององคชาตได้ ส่วนตรงด้านล่างจะมีเส้นติดอยู่ระหว่างผิวหนังกับองคชาตด้านล่างของหัวองคชาต เรียกว่า "สายสองสิ่ง" และที่เหนือเส้นนี้บริเวณองคชาตจะมีต่อมหลายต่อม ซึ่งช่วยขับเอาสิ่งสกปรกขององคชาตออกมา ดังนั้นคนที่หนังหุ้มปลายองคชาตจึงต้องหมั่นทำความสะอาด มิฉะนั้นอาจเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคที่เรียกว่า สเม็กมา (Smegma) และอาจนำไปสู่การเป็นมะเร็งบนหนังองคชาตได้

เมื่อชายร่วมเพศจนถึงจุดกระสัน กล้ามเนื้อที่หนังของถุงน้ำกามที่พับอสุจิจะหดตัวส่งตัวอสุจิที่มีอยู่ภายใน รวมทั้งของเหลวของต่อมในถุงน้ำกาม และต่อมลูกหมากที่ผลิตขึ้นขับออกนอกร่างกายทางท่อปัสสาวะ ขณะเดียวกันกล้ามเนื้อหูรูดในท่อปัสสาวะส่วนที่ติดกับกระเพาะปัสสาวะจะหดตัวปิดไม่ให้อสุจิ และของเหลวที่ผ่านท่อปัสสาวะไหลกลับเข้าสู่กระเพาะปัสสาวะ

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง (Female reproductive system)

อวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง เป็นระบบที่เตรียมเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิง เรียกว่า ไข่ (Ovum) ไว้สำหรับผสมกับอสุจิของเพศชาย นอกจากนี้ระบบนี้ยังทำหน้าที่เลี้ยงดูและให้ที่อยู่แก่ตัวอ่อนจนเจริญเติบโตเป็นทารก แล้วทำหน้าที่ขับทารกออกสู่ภายนอกเมื่อถึงกำหนดคลอด นอกจากนี้ยังทำหน้าที่สร้างฮอร์โมนเพศหญิง เพื่อควบคุมการเจริญเติบโตและการทำงานของอวัยวะภายในของระบบนี้ ให้ทำงานได้ดีและทำให้หญิงมีลักษณะเป็นหญิง

อวัยวะของระบบนี้ มีทั้งที่เป็นต่อม และท่อทางเดินของเซลล์สืบพันธุ์ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

1. อวัยวะสืบพันธุ์ที่อยู่ภายในร่างกาย (Internal reproductive organ) ได้แก่

1.1 ต่อมเพศ (Sex gland)

1.1.1 ต่อมเพศแท้ (Primary sex gland) เป็นต่อมสำคัญมาก ต่อมของระบบนี้คือ รังไข่ (Ovary)

1.1.2 ต่อมเพศเสริม (Secondary sex gland) เป็นต่อมที่ช่วยให้การสืบพันธุ์เป็นไปได้อย่างสะดวก ได้แก่ ต่อมเกรทเตอร์ เวสติบูลา (Greater vestibular gland) ต่อมเลสเซอร์ เวสติบูลา (Lesser vestibular gland)

1.2 ท่อทางเดินของเชื้อสืบพันธุ์ (Reproductive tract) เป็นอวัยวะที่ทำหน้าที่เป็นทางผ่านของตัวอสุจิ ทางระบายประจำเดือน ไข่ และเป็นที่พักตัวของไข่ที่ถูกผสมแล้ว อวัยวะส่วนนี้ประกอบด้วย

1.2.1 ปีกมดลูก (Uterine tube)

1.2.2 มดลูก (Uterus)

1.2.3 ช่องคลอด (Vagina)

2. อวัยวะสืบพันธุ์ที่อยู่ภายนอกร่างกาย (External reproductive organ) อวัยวะสืบพันธุ์เหล่านี้จะเห็นได้จากภายนอกร่างกาย และอวัยวะเหล่านี้จะอยู่ระหว่างโคนขา ได้แก่

- 2.1 หัวเหน่า (Mons pubis)
- 2.2 แคมใหญ่ (Labia majora)
- 2.3 แคมเล็ก (Labia minora)
- 2.4 เม็ดละมุด (Clitoris)
- 2.5 หนังหุ้มเม็ดละมุด (Prepuce)
- 2.6 เวสติบูล (Vestibule)
- 2.7 ช่องทวารเบา (Urethral orifice)
- 2.8 ปากช่องคลอด (Vaginal orifice)
- 2.9 ฝีเย็บ (Perineum)

หน้าที่ และองค์ประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ภายในเพศหญิง มีดังนี้

รังไข่ (Ovary) เป็นต่อมเพศของเพศหญิง ทำหน้าที่ผลิตไข่ มีลักษณะเป็นก้อนกลมรีรูปไข่ อยู่ในส่วนลึกของโพรงอุ้งเชิงกรานข้างละอัน แต่ละอันอยู่ติดกับส่วนปลายปากแตรของปีกมดลูก หรือท่อนำไข่ และเชื่อมโยงกับมดลูก โดยมีเส้นเอ็นยึดติดกับมดลูกด้านหน้าและด้านหลังของรังไข่และติดกับผนังช่องท้อง

เด็กหญิงแรกเกิด ที่รังไข่จะมีไข่เล็กๆ เรียกว่า ไพรมอดีแยล โอวา (Primordial ova) ไข่นี้มีเซลล์ล้อมรอบ เรียกว่า ไพรมอดีแยลฟอลลิเคิล (Primordial follicle) ไข่จะมีอยู่จำนวนมากมายประมาณ 1 ล้านฟอง แต่ในขณะที่เด็กหญิงเจริญเติบโตเข้าสู่วัยสาว คือ เมื่ออายุ 11-14 ปี ไข่เหล่านี้จะค่อยๆ ฝ่อไป จะเหลือเพียงที่จะเจริญได้ เพียงประมาณ 400-500 ฟอง รังไข่แต่ละข้างจะสลับกันสร้างไข่ในแต่ละเดือน ซึ่งกินเวลาประมาณ 30-40 ปี ในระยะปลายของอายุจะพบว่า รังไข่จะลดขนาดลง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดจากการผิดปกติของปริมาณฮอร์โมนเพศ หลังจากนั้นรังไข่จะไม่ทำงาน ไม่มีการตกไข่อีกต่อไป

รังไข่ถูกห่อหุ้มอย่างมิดชิด ภายในเนื้อของรังไข่ พบว่า เต็มไปด้วยเส้นน้ำเหลือง และเส้นเลือด ไข่จำนวนมากภายในวัยเด็ก จะมีการเจริญเติบโตในระยะต่างๆ ในวัยเจริญพันธุ์ และจะไม่พบการเจริญของไข่เลยในวัยหมดประจำเดือน

ปีกมดลูก (Uterine tube) หรืออาจเรียกว่า ท่อนำไข่ มีลักษณะเป็นท่อกล้ามเนื้อยื่นออกจากตัวมดลูกทางด้านบนทั้งสองข้าง ทอดออกไปทางด้านข้างของเชิงกรานจนถึงรังไข่ ส่วนปลายของปีกมดลูกเป็นรูปกรวยบานออกตรงขอบจะเป็นกลีบฝอยคล้ายนิ้วมือ เรียกว่า ฟิมบริ (Fimbriae) ปีกมดลูกจะทำหน้าที่ ดังนี้

1. รับไข่ที่ตกจากรังไข่
2. เป็นตัวพาอสุจิเพื่อคอยผสมกับไข่

3. นำไข่ที่ผสมแล้วส่งต่อไปยังมดลูก

ขณะที่มีการตกไข่จะพบว่า ปีกมดลูกจะมีการเคลื่อนไหว เพื่อรับไข่ที่ตก

มดลูก (Uterus) เป็นอวัยวะกลวง ประกอบด้วยกล้ามเนื้อที่มีลักษณะคล้ายผลชมพู่ ตั้งอยู่ในช่องเชิงกรานระหว่างกระเพาะปัสสาวะและทวารหนักมดลูกส่วนใหญ่จะอยู่ด้านบนส่วนเล็กจะอยู่ด้านล่างติดต่อกับช่องคลอดและจะทำมุมกับช่องคลอด โดยหักไปข้างหน้าเล็กน้อย

ช่องคลอด (Vagina) เป็นท่อยาวต่อจากปากช่องคลอดถึงปากมดลูก มีท่อน้ำปัสสาวะอยู่ด้านบน ด้านหน้า และทวารหนักอยู่ด้านหลัง ตามปกติช่องคลอดทางด้านบน และด้านล่างยาวไม่เท่ากัน

หน้าท้องและองค์ประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกเพศหญิง มีดังนี้

หัวเหน่า (Mons pubis) มีลักษณะเป็นเนื้อมีขนอยู่หน้ากระดูกหัวเหน่าใต้บริเวณท้องน้อยส่วนนอกเป็นผิวหนัง ส่วนในเป็นไขมัน มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม โดยมีฐานอยู่ด้านบนและยอดอยู่ด้านล่าง เมื่อเด็กหญิงเริ่มเป็นสาว คือ อายุประมาณ 11-14 ปี เรียกว่าเข้าสู่ระยะวัยรุ่น (Puberty) จะมีขนเกิดขึ้นบริเวณนี้

แคมใหญ่ (Labia majora) มีลักษณะเป็นเนื้อมนูน เป็นกลีบข้างละกลีบปกคลุมด้วยผิวหนังมีขน ใต้หนังลงไปจะประกอบด้วย ไขมัน และพบมีกล้ามเนื้อเรียบ เส้นประสาท และเส้นเลือดมาเลี้ยงมากมาย แคมใหญ่นี้จะต่อจากเนินลงมาทั้งสองข้างลงมาระหว่างโคนขา ทำหน้าที่คุมแคมเล็กไว้

แคมเล็ก (Labia minora) มีลักษณะเป็นกลีบเล็กอยู่ด้านในถูกปกคลุมด้วยแคมใหญ่นี้นอนบนส่วนของกลีบทั้งสองจรดกันที่บริเวณคลิตอริส (Clitoris) หรือเม็ดละมุด บริเวณแคมเล็กนี้จะมีเลือดมาเลี้ยงมากมาย บางคนพบว่า แคมเล็กอาจมีลักษณะยื่นยาวและส่วนขอบๆ สีคล้ำแต่ไม่ใช่ผิดปกติ นอกจากนี้ยังพบว่า ภายในจะมีต่อมบาธอลิน (Batholin gland) หรือต่อมเวสติบูลาร์ (Vestibular gland) ทำหน้าที่ขับน้ำเมือกออกมาหล่อลื่นผนังช่องคลอดขณะเกิดความรู้สึกทางเพศ ต่อมบาธอลินจะมีรูเปิดของท่อตรงเยื่อพรหมจารี (Hymen) และแคมเล็กบรรจบกัน

เม็ดละมุด (Clitoris) เป็นอวัยวะเล็กๆ มีลักษณะเป็นติ่งเนื้ออยู่ตรงกลางขนาดเท่าเม็ดละมุดอยู่บนสุดของปากช่องคลอด มีส่วนต่างๆ คล้ายองคชาตในชาย แต่ต่างกันตรงที่ไม่มีท่อน้ำปัสสาวะผ่าน นอกจากนี้จะพบว่า บริเวณนี้จะมีเส้นประสาทอยู่มากมาย เพื่อรับความรู้สึกทางเพศ เมื่อเกิดการรับรู้จะพบว่าจะเกิดการพองตัว ลูกชั้นได้เหมือนองคชาตของเพศชาย เม็ดละมุดเป็นจุดที่ไวต่อการรับความรู้สึกทางเพศมากที่สุดของเพศหญิง

ปากช่องคลอด (Vaginal orifice) เป็นรูเปิดของช่องคลอดที่ติดต่อกับอวัยวะเพศส่วนนอกกับปากมดลูก ช่องนี้จะมีขนาดเล็กในเด็ก และจะขยายใหญ่ขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยสาว และจะโตเต็มที่ในระยะเวลาคลอด ช่องนี้มีหน้าที่สำคัญคือใช้เป็นอวัยวะร่วมเพศและคลอดบุตรที่ปากโพรงของช่องคลอดตรงที่ติดต่อกับภายนอกจะมีเยื่อบางๆ ปิดอยู่ เรียกว่าเยื่อพรหมจารี (Hymen)

เยื่อนี้จะมีลักษณะตรงกลางขาด เหลือเพียงขอบบางๆ ทั้งนี้เพื่อให้ประจำเดือนไหลออกมาได้ เยื่อนี้จะขาดหมดต่อเมื่อหญิงนั้นผ่านการร่วมเพศมาแล้ว แต่ในปัจจุบันนี้หญิงสาวสามารถทำกิจกรรมโลดโผนได้เหมือนอย่างเพศชาย เช่น ขี่ม้า ขี่จักรยาน เล่นสเก็ต ฯลฯ ก็ทำให้เยื่อพรหมจารีมีโอกาสฉีกขาดได้เช่นเดียวกัน

ฝีเย็บ (Perineum) คือส่วนของเนื้อหนังที่อยู่ระหว่างปากช่องคลอดกับทวารหนัก บริเวณนี้จะมีประสาทไวต่อการกระตุ้นอยู่มาก จะเป็นส่วนหนึ่งที่รองรับอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน และจะมีการฉีกขาด ดังนั้นจะพบว่า การบริหารกล้ามเนื้อบริเวณฝีเย็บให้แข็งแรงก็จะช่วยให้ช่องคลอดกระชับยิ่งขึ้น

เต้านม (Breast) เต้านมเป็นส่วนหนึ่งของอวัยวะสืบพันธุ์ ตั้งอยู่ด้านบนและด้านหน้าของทรวงอกโดยมีผิวหนังคลุมอยู่ ภายในเต้านมจะมีต่อมน้ำนม (Mammary gland) อยู่เป็นกลุ่ม 2 กลุ่ม ทำให้เราเห็นเป็นสองเต้า ต่อมน้ำนมเหล่านี้จะมีท่อนำน้ำนมมาเปิดออกสู่ภายนอกที่หัวนมนอกจากนี้จะมีไขมัน และเนื้อเยื่อพังผืดแทรกอยู่ ระหว่างต่อมภายในเต้านมจนเต็ม แต่ละคนจะมีเต้านมรูปร่างลักษณะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น กรรมพันธุ์ รูปร่าง ภาวะโภชนาการ เป็นต้น (นภาพร มัชฌิมามกุล, 2539 : 17-30)

สุขวิทยาของอวัยวะเพศ

อวัยวะเพศเป็นอวัยวะสำคัญของร่างกายที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษเพราะอยู่ในบริเวณลับและอับชื้น จึงอาจเกิดความสกปรก มีกลิ่น และโรคต่างๆ ได้ง่าย จันทรีวิภา ดิลกสัมพันธ์ (2543 : 124 –127) ได้อธิบายสุขบัญญัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศไว้ดังนี้

การรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศชาย

1. ควรอาบน้ำและชำระล้างอวัยวะเพศให้สะอาดด้วยน้ำสบู่ทุกวันอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง เช้า - เย็น ถ้าหนังหุ้มปลายปิดหุ้มมากต้องรูดขึ้นทำความสะอาด ถ้าไม่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ ต้องให้แพทย์ผ่าตัดเอาหนังหุ้มนั้นออก เพื่อไม่ให้เกิดสิ่งสกปรกหมักหมม สบู่ที่ใช้ควรเป็นสบู่ที่มีฤทธิ์เป็นด่างอ่อนๆ
2. ไม่สวมใส่กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นนอกที่รัดแน่นเกินไป ควรเป็นผ้าเบาบาง และระบายอากาศได้ดี ควรเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน
3. ไม่ใช้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มปะปนกับคนอื่น เพราะอาจทำให้เกิดการติดต่อของโรคได้
4. เมื่อมีความต้องการทางเพศ ควรหาทางออกที่ถูกต้อง เช่น ไม่หมกมุ่นหรืออยู่คนเดียวควรออกกำลังกายหรือหางานอดิเรกทำ ถ้าจำเป็นอาจจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองได้ แต่ไม่ควรไปเที่ยวสำส่อน หรือร่วมประเวณีกับหญิงโสเภณี รวมทั้งไม่ควรระบายความต้องการทางเพศกับเพศเดียวกัน เพราะนับว่าเป็นความผิดปกติทางด้านจิตใจ ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมรวมทั้งอาจติดเชื้อโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์อันรวมถึงโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่ร้ายแรง และยังไม่สามารถรักษาได้

5. เมื่อมีความผิดปกติกับอวัยวะเพศ ควรปรึกษาแพทย์ ไม่ควรอายแพทย์ หรือเก็บทิ้งไว้ อันจะนำมาซึ่งอันตรายและปัญหามากขึ้นในภายหลัง

การรักษาความสะอาดอวัยวะเพศหญิง

1. รักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ควรทำความสะอาดหลังถ่ายปัสสาวะ และอุจจาระทุกครั้ง

2. การใช้ผ้าอนามัย หรือผ้าซับระดู เมื่อเปราะเปื้อนครวเปลี่ยนใหม่ตามเวลา หรือสภาพใ้ใช้งานอย่างเหมาะสม เช่น เมื่อผ้าอนามัยนั้นซับระดูได้มากพอควร หรือในช่วงที่มีระดูน้อย และใช้เป็นเวลามากกว่า 12 ชั่วโมง เมื่อใช้แล้วควรเอากระดาษห่อทิ้งให้เรียบร้อย ไม่ทิ้งไปในโถส้วม เพราะจะทำให้ส้วมตันได้

3. สวมใส่ชุดชั้นในที่สะอาด ไม่อับชื้น หรือมีกลิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะที่มีประจำเดือน

4. สวมใส่เสื้อผ้าชุดชั้นในที่ไม่รัดแน่นเกินไป

5. การใช้ห้องน้ำห้องส้วมทุกครั้ง ต้องคำนึงถึงความสะอาดและอนามัยเสมอ

6. ไม่ควรใช้เสื้อผ้า ผ้าเช็ดตัว ผ้าคลุมปะปนกับคนอื่น โดยเฉพาะที่สงสัยว่าเป็นกามโรค

7. ในช่วงมีประจำเดือน ถ้ามีอาการปวดที่ท้องน้อยให้ใช้กระเป๋าน้ำร้อนประคบ เพื่อให้ความอบอุ่น และอาจกินยาแก้ปวด ลดการเกร็งตัวของมดลูก

8. ในช่วงที่มีระดูไม่ควรออกกำลังกายผาดโผน หรือรุนแรง ไม่ควรลงว่ายน้ำในสระน้ำสาธารณะ ควรออกกำลังกายเบาๆ และพักผ่อนนอนหลับให้เพียงพอ

9. หากมีอาการผิดปกติเกิดขึ้นกับอวัยวะเพศ เช่น อาการคัน มีระดูขาวมากผิดปกติ ควรปรึกษากับผู้ใหญ่หรือแพทย์ทันทีอย่าอายหรือเก็บไว้คนเดียว เพราะอาจเกิดอันตรายรุนแรงหรือยุ่งยากต่อการรักษา

พัฒนาการทางเพศ

พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นคือการเปลี่ยนแปลงทางเพศร่างกายมีการเจริญเติบโตทางด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว ตามปกติร่างกายของเด็กชายและเด็กหญิงจะมีทั้งฮอร์โมนเพศชาย (Androgens) และฮอร์โมนเพศหญิง (Estrogens) แต่เมื่อเข้าสู่ระยะวัยรุ่นสัดส่วนของฮอร์โมนเพศจะแตกต่างกันมากคือ ฮอร์โมนเพศชายจะผลิตมากขึ้นในเด็กชายและฮอร์โมนเพศหญิงจะผลิตมากขึ้นในเด็กหญิงในช่วงก่อนระยะเข้าสู่วัยรุ่นต่อมโกแนดส์ (Gonads) จะผลิตฮอร์โมนออกมาเพื่อเร่งการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศ (Primary sex characteristics) และปรากฏลักษณะประจำเพศขั้นที่สอง (Secondary sex characteristics) (ชายวัณน์ ปญฺพงษ์ , สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นะวีโรจน์. 2524 : 75)

พัฒนาการทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 7-8)

1.พัฒนาการทางเพศด้านร่างกาย การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายของเด็กชายและเด็กหญิงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นมีดังนี้

แรกเกิดถึง 3 ปี ในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ให้มีความสามารถในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ อวัยวะสืบพันธุ์จะเริ่มใช้การได้ดีขึ้นเพราะเป็นวัยที่เริ่มมีการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม ต้องอาศัยการดูแลจากพ่อแม่ หรือคนเลี้ยง อารมณ์เพศของเด็กในวัยนี้ การตอบสนองทางเพศเป็นรีเฟล็กซ์ หรือเป็นขบวนการทางชีววิทยามากกว่าจะเกี่ยวข้องกับอารมณ์ หรือจิตใจ ในขวบปีแรกของชีวิต พบว่า องค์ชาติของเด็กผู้ชายสามารถแข็งตัวได้ และนำหลอ่ลื่นจากช่องคลอดของเด็กผู้หญิงก็เกิดขึ้นได้ นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในขวบปีแรก ทั้งเด็กชาย และเด็กหญิงมีการหลั่งอสุจิและเพศจนเกิดความสุขสุดยอดได้ แต่จุดประสงค์ของการกระทำ เชื่อว่า จะต่างกับจุดประสงค์ของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของผู้ใหญ่ และการกระทำจนถึงจุดสุดยอดเช่นนั้นพบได้ไม่บ่อย สำหรับความรู้สึกว่าตนเป็นเพศชายหรือเพศหญิงนั้น ตามปกติจะเกิดขึ้นภายในสามขวบปีแรกของชีวิต

3-6 ปี ในวัยนี้ระบบประสาทและอวัยวะรับรู้ความรู้สึกทุกระบบมีการเจริญมากพอที่จะปรับตัวเข้ากับพวกกับหมู่ได้ เด็กวัยนี้มีความสามารถบอกเพศของตนได้และรู้ว่าตัวเองต่างกับอีกพวกหนึ่งเนื่องจากเด็กรู้จักเพศของตัวเองจึงพยายามทำตัวให้สมกับเพศโดยเด็กผู้ชายจะทำตัวเลียนแบบพ่อ เด็กผู้หญิงจะทำตัวเลียนแบบแม่ ดังนั้นในครอบครัวที่พ่อแม่รักใคร่ปรองดองกันดีต่างคนต่างทำหน้าที่ของตนสมกับเพศการเลียนแบบสำหรับลูกในครอบครัวนั้น ๆ ก็จะทำตามโดยปกติทำให้ลูกชายพัฒนาไปเป็นผู้ชายเต็มภาคภูมิเหมือนพ่อและลูกสาวก็จะพัฒนาไปเป็นผู้หญิงที่มีจิตกริยาอ่อนโยนเหมือนแม่

6-12 ปี ในวัยนี้จะมีพัฒนาการทั้งร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ดีพอที่จะออกไปต่อสู้ในสังคมได้แล้วเด็กจะมีความรู้สึกที่ตนเป็นเพศใดและเริ่มมีบทบาทที่เหมาะสมกับเพศของตน รู้จักพัฒนาตนเองให้เข้ากับเพื่อนเพศเดียวกันโดยสนใจกิจกรรมมีความคิดค้นทางเพศร่วมกับเพื่อนได้ กิจกรรมทางเพศของเด็กในวัยนี้คือจะมีการเล่นเพศกัน โดยเล่นเป็นพ่อแม่หรือเป็นสามีภรรยาในหมู่เพื่อน ความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันนี้ช่วยเน้นเอกลักษณ์ทางเพศของเด็กในตอนปลายของวัยนี้ เด็กจะเล่นกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันรังเกียจเพศตรงข้ามและมักเล่นการเล่นที่เหมาะสมกับเพศเราเรียกพัฒนาการทางสังคมเด็กในวัยนี้ว่า Natural homosexual period

วัยรุ่น 13-20 ปี เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วตามธรรมชาติ และปรากฏลักษณะทางเพศอย่างชัดเจนเพราะต่อมใต้สมองจะส่งฮอร์โมนมากระตุ้นต่อมเพศ ได้แก่รังไข่ (Ovary) ในเพศหญิง และอัณฑะ (Testis) ในเพศชายให้เริ่มทำงาน และผลิตฮอร์โมนขึ้นเองตามปกติเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชายโดยเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นระหว่างอายุ 13-15 ปี ในระยะนี้รังไข่จะเริ่มผลิตฮอร์โมนเพศขึ้นใช้เอง ทำให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง

เช่น เต้านมจะขยายโตขึ้น มีต่อมไขมันพอกตามไหล่ แขนขา อก และสะโพก ทำให้รูปร่างได้สัดส่วน มีขนขึ้นที่รักแร้และในที่ลับ รังไข่จะเริ่มผลิตไข่ (Ovum) และในที่สุดเริ่มมีประจำเดือน การมีเลือดออกทางอวัยวะเพศเป็นระยะๆ ทำให้เด็กหญิงเกิดความข้องใจเกี่ยวกับอวัยวะเพศของตนเองมากขึ้นเพราะฉะนั้นเด็กหญิงส่วนใหญ่ในวัยรุ่นตอนต้นจะหลีกเลี่ยงการสำรวจอวัยวะเพศของตนเองและสำเร็จความใคร่จนถึงจุดสุดยอดทางเพศน้อยมากหรืออาจจะทำโดยบังเอิญเพียงครั้งเดียวไม่บ่อยหรือสม่ำเสมอเหมือนเด็กชาย สำหรับเด็กชายจะเข้าสู่วัยรุ่นระหว่างอายุ 14-15 ปี อัณฑะจะผลิตฮอร์โมนเพศ ทำให้ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง เช่น เริ่มมีหนวดเครา เสียงห้าว ร่างกายสูงใหญ่ มีขนขึ้นที่รักแร้และในที่ลับ อวัยวะเพศโตขึ้นและมีการแข็งตัวเป็นบางครั้ง การพัฒนาที่สำคัญคือความสามารถหลั่งน้ำกามได้ ในระยะวัยรุ่นตอนต้นเด็กชายส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดยอดทางเพศ และประสบการณ์นี้ทำให้เกิดการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองซึ่งจะเกิดขึ้นบ่อยและสม่ำเสมอจนถึงระยะปลายวัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศส่วนใหญ่ของเด็กหนุ่มในวัยนี้คือการกอดจูบลูบคลำกันมากกว่าจะมีการร่วมเพศ

18-23 ปี เป็นระยะก่อนแต่งงาน ระยะนี้จะคิดถึงความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและเรื่องเพศของตนมากที่สุด สถานะเกี่ยวกับเพศเริ่มมีความเกี่ยวข้องกับสังคมและกฎหมายโดยมีการแสดงออกอย่างเปิดเผย การร่วมเพศก่อนแต่งงานอาจเกิดขึ้นในระยะนี้แต่ความผูกพันทางจิตใจของผู้ชายต่อคู่ร่วมเพศจะน้อยกว่าของผู้หญิงในระยะนี้ความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ชายจะมากแต่ส่วนใหญ่จะไม่มีความรู้สึกจริงจังต่อคู่ร่วมเพศถึงขั้นจะแต่งงานกัน

2. พัฒนาการทางเพศด้านจิตใจ ในขณะที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจของเด็กวัยรุ่นก็เริ่มเปลี่ยนไป แต่พัฒนาการทางเพศด้านจิตใจของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น เริ่มเอาใจใส่ต่อรูปร่างและท่าทางของตน สนใจการแต่งกาย เริ่มรู้จักรักสวยรักงาม มีความสนใจต่อเพศตรงข้ามเป็นพิเศษ มีความต้องการหรือความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้นบ่อยมีความภาคภูมิใจในความเป็นเพศชายหรือเพศหญิงของตนมาก โดยทั่วไปอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นจะเปลี่ยนแปลงง่าย นักวิชาการบางท่านเรียกอารมณ์ของวัยรุ่นว่าพายุบูแคม (Storm and stress) อารมณ์ที่อาจเกิดกับเด็กวัยรุ่นนั้นมีทุกประเภท เช่น รัก ชอบ โกรธเกลียด อิจฉา ริษยา โอ้อวด แข่งดี อ่อนไหว วุ่นวายใจ บางครั้งเก็บกด เข้ากับบุคคลต่างวัยยาก เด็กวัยรุ่นจึงเกาะกลุ่มกันได้ดีมากเป็นพิเศษ

3. พัฒนาการทางเพศด้านสังคม ความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศด้านร่างกายและด้านจิตใจของเด็กวัยรุ่น ทำให้เด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงเริ่มมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของชีวิตสังคมแบบครอบครัวหรือชีวิตสมรสที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเด็กวัยรุ่นจึงสนใจประเพณีและวัฒนธรรมการแต่งงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในรูปแบบต่างๆ จึงเกิดขึ้น เช่น รู้จักเอาใจใส่และให้เกียรติเพศตรงข้าม มีการเกี้ยวพาราสี มีความรัก และการเริ่มเลือกคู่ครองเพื่อชีวิตสังคมแบบครอบครัว

๕๑

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ หมายถึง การที่ชายและหญิงมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือร่วมกันแสดง กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายๆ อย่างเพื่อแสดงออกถึงการชดเชยกัน หรือช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพศ ความสำคัญ หรือความจำเป็นที่ต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศสามารถสรุปได้ ดังนี้ (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นะวิโรจน์. 2524 : 114)

1. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านจิตวิทยา กล่าวคือ การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะช่วยให้บังเกิดความพึงพอใจ เพราะได้ชดเชยในสิ่งที่ตนขาด
2. เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านชีวภาพ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะเป็นจุดเริ่มต้นของการนำไปสู่การขยายพันธุ์เพื่อรักษาเผ่าพันธุ์ของตนไว้
3. เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมดังนั้นมนุษย์จึงต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดไว้จึงจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งที่ถูกกำหนดโดยสังคม ดังนั้นสมาชิกของสังคมจึงจำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา

ประสาธ อิศรปริดา (2532 : 140) ได้สรุปภาวะเงื่อนไขที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศไว้ คือ

1. อิทธิพลของต่อมไร้ท่อในร่างกาย ถ้าต่อมไร้ท่อทำงานผิดปกติ หรือไม่มีประสิทธิภาพก็มีผลทำให้พัฒนาการทางเพศเป็นไปอย่างล่าช้าโดยเฉพาะต่อมเพศ ต่อมใต้สมอง และต่อมไทรอยด์
2. อิทธิพลทางสังคม เป็นสภาวะสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการกำหนดรูปแบบการตอบสนองทางเพศ สังคมโดยทั่วไปมุ่งหวังให้เพศหญิงอยู่ในกรอบประเพณี และวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัดกว่าเพศชาย หญิงไทยจึงถูกสั่งสอนให้รักนวลสงวนตัว ไม่แสดงออกถึงความรู้สึกทางเพศอย่างรุนแรงเหมือนเพศชาย
3. สื่อสารมวลชน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และสื่ออื่นๆ มีส่วนเร่งเร้าให้วัยรุ่นเรียนรู้การปรับปรุงบทบาททางเพศได้
4. อายุของการมีวุฒิภาวะทางเพศ วุฒิภาวะทางเพศเป็นตัวเร่งให้เกิดความสนใจในเพศตรงข้าม เด็กที่เข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าย่อมจะมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศก่อนผู้ที่เข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศช้า
5. โอกาสในการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ “โอกาส” เป็นภาวะเงื่อนไข ที่สำคัญอย่างหนึ่ง วัยรุ่นที่มีเพื่อนต่างเพศมากย่อมมีโอกาสเรียนรู้มากกว่า นอกจากนี้การได้รับการสนับสนุน และข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้ปกครอง จะทำให้มีโอกาสในการเรียนรู้ และปรับตัวได้มากกว่า

✓

การคบเพื่อนต่างเพศ

การคบเพื่อนต่างเพศ ต้องอยู่ภายในขอบเขตที่เหมาะสมและอย่าให้ถือว่าเป็นเรื่องจริงจังเกินไป ความสนใจต่อเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นเป็นประสบการณ์การขึ้นใหม่ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งปกติจะไม่รุนแรงและจริงจังมากนัก มักจะเปลี่ยนแปลง หรืออาจหายไปได้เองในไม่ช้า มีน้อยรายมากที่ความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนจะกลายเป็นรักแท้ และเจริญไปถึงขั้นแต่งงานกัน เมื่อทั้งสองเข้าสู่วัยผู้ใหญ่การคบหาเพื่อนต่างเพศในระยะแรกการพบปะกันควรจะปล่อยให้อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ถ้าจะไปเที่ยวก็ควรจะให้ไปเป็นหมู่คณะ ซึ่งถ้ามีผู้ใหญ่ไปเป็นเพื่อนด้วยก็ยิ่งดี และการคบหาเพื่อนต่างเพศนั้น ไม่ควรจะถูกเนื้อต้องตัวกัน เพราะไม่ได้ช่วยให้ความเป็นเพื่อนดีขึ้น และไม่ช่วยให้ทั้งสองรู้จักอุปนิสัยใจคอ หรือเอาอกเอาใจกันได้ดีขึ้น การได้พูดคุย ทำงาน และเล่นด้วยกัน หรือไปเที่ยวด้วยกันก็เพียงพอแล้วในฐานะเพื่อน

แนวทางในการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ

ในสังคมไทย ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ศาสนาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในสังคม โดยเฉพาะเรื่องเพศ จะเห็นว่า มีการห้ามคบเพื่อนต่างเพศในสมัยก่อน แต่เมื่ออารยธรรมตะวันตกเริ่มเข้ามาในประเทศไทย มีผลทำให้ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติเริ่มเปลี่ยนแปลง สังคมไทยจึงยอมรับให้มีการคบหาเพื่อนต่างเพศได้มากขึ้น ทั้งนี้ จะต้องอยู่ภายในขอบเขตของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา การคบหาเพื่อนต่างเพศ เป็นสิ่งที่สังคมได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ค่านิยมส่วนมากมักจะเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลจึงเปลี่ยนตาม หากยังคงยึดมั่นค่านิยมสังคมเดิม จะเกิดความล่าช้า (หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมพลศึกษา. 2530 : 88 – 89) ดังนั้นในการคบเพื่อนต่างเพศจึงมีลักษณะเป็นสากลยิ่งขึ้น ซึ่งเต็มสิริ บุญยสิงห์ (2526 : 93 – 95) ได้เสนอแนวทางในการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศไว้ดังนี้

1. มารยาทสังคม แม้ตามกฎหมายหลาย ๆ ประเทศ จะให้สิทธิผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย แต่ในเรื่องมารยาทอันเป็นวัฒนธรรม มีหลักว่าผู้ชายจะต้องถือว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า จะต้องช่วยเหลือ ให้ความสะดวก และให้เกียรติ

2. มารยาทสังคมระหว่างเพศ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากล แต่จะต้องเป็นไปตามขอบเขตของวัฒนธรรมไทย

- 2.1 การคบหาระหว่างหญิง และชายในขอบเขตของวัฒนธรรมไทย จะไม่สัมผัสร่างกายซึ่งกันและกันโดยไม่จำเป็น

- 2.2 การใช้ภาษาและถ้อยคำ ถ้อยคำที่ใช้ในกลุ่มผู้ชายที่เป็นเพื่อน และสนิทสนมกันไม่ควรจะนำไปใช้ต่อเพื่อนหญิง และต่อหน้าหญิง

- 2.3 ไม่พิกแรมร่วมกันโดยไม่ระมัดระวัง

- 2.4 วางตัวเช่นสุภาพบุรุษ และ สุภาพสตรี สุภาพบุรุษ คือ ลูกผู้ชายที่ได้รับ

การอบรมสั่งสอนมาอย่างดี จนเกิดบุคลิกที่น่าไว้วางใจ และมีความรับผิดชอบ ส่วนสุภาพสตรี คือ ลูกผู้หญิงที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาอย่างถูกต้อง จนเกิดบุคลิกที่เป็นเสน่ห์ และทำให้ผู้ชายไม่กล้าล่วงเกิน แต่นิยม

3. การเรียกชื่อจริง หรือชื่อเล่น การใช้คำว่า คุณ และสรรพนามให้สอดคล้องกับความสนิทสนมชอบพอกันเป็นส่วนตัว

4. การพูดคุยให้คิดก่อนพูดเรื่องที่จะพูดคุยจะต้องฟังได้ทั้ง 2 เพศ คุยในเรื่องของเพศที่คุณสนใจ ไม่ควรถามเรื่องส่วนตัว

5. ไม่ควรพูดเรื่องของตนหรือคนอื่น

6. ไม่พูดเรื่องที่ไม่สุภาพเกี่ยวกับเพศ หรือสิ่งฟังแล้วไม่สบายใจ ทำให้เกิดความกระอักกระอ่วนใจ

7. ผู้ชายต้องแสดงตนเป็นผู้พิทักษ์ผู้หญิงในโอกาสต่าง ๆ เช่น การเดินริมถนน ผู้หญิงจะต้องเดินด้านใน การเดินคู่ และหลีกเลี่ยงบันได ผู้หญิงต้องเดินชิดราบบันไดบนรถโดยสารผู้หญิง และเด็กต้องได้นั่ง การสูบบุหรี่จะต้องขออนุญาตก่อน

นอกจากนี้ นภาพร มัชฌิมามกุล (2539 : 134 – 135) กล่าวถึง การที่จะทำให้วัยรุ่นสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ควรปฏิบัติดังนี้

วัยรุ่นหญิง

1. เป็นคู่สนทนาที่ดี เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่รู้จักฟังอย่างตั้งใจ ไม่คุยเรื่องส่วนตัวควบคุมอารมณ์ของตนได้ รู้จักขอภัยเมื่อทำผิด

2. มีกิริยามารยาทดี มีความอดทนอดกลั้นใช้เหตุผลในการพิจารณา ลดความเพ้อฝัน ความหวั่นไหว

3. ตรงต่อเวลา ไม่ควรเที่ยวกับผู้ชายให้เกินเวลา

4. ไม่ควรตามใจผู้ชายให้เขาล่วงเกินไม่ควรไปตามสถานที่ที่ไม่สมควร

วัยรุ่นชาย

1. เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี ไม่คุยโอ้อวด ยกตนข่มท่าน มีความรู้รอบตัว มีอารมณ์ขัน ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมไม่หยาบคาย

2. สำรวมกิริยามารยาท ลดความเห็นแก่ตัว อดทนต่อความจุกจิกของผู้หญิงบ้าง

3. รักษาเวลานัดหมาย ไม่ถ่วงเวลาผู้หญิงไว้ให้เกินเวลาอันควร

4. ให้เกียรติยกย่อง ไม่ล่วงเกิน ให้ผู้หญิงเสียหายถูกครหาเสียหาย

การเกี้ยวพาราสี

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้หญิงสาววัยรุ่นต้องออกไปนอกบ้านเพื่อศึกษาเล่าเรียน หรือประกอบธุรกิจ หรือการทำงานต่างๆ เช่นเดียวกับชายหนุ่ม ดังนั้นคนวัยหนุ่มสาวจึงมีโอกาสมักคุ้นกันง่าย ยิ่งกว่านั้น มีเด็กวัยรุ่นหนุ่มสาวไม่น้อยที่ได้ศึกษาเล่าเรียน หรือทำงานอยู่ในสถานที่เดียวกันอีกด้วย โอกาสของชายหญิง ในการติดต่อเพื่อเกี้ยวพาราสี มีอยู่ได้

เกือบตลอดเวลา การติดต่อสื่อสารเป็นการพูดจาปราศรัยกันโดยตรงอย่างเห็นหน้าเห็นตากัน รวมทั้งใช้การติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย จึงทำให้เด็กวัยรุ่นทุกวันนี้มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศได้อย่างอิสระมากขึ้น (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 72-73)

ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยกับแบบแผนพฤติกรรมในเรื่องเพศ

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีอิทธิพลของประเพณี และวัฒนธรรมต่อบุคลิกภาพ และวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเช่นเดียวกับสังคมอื่นๆ ในเอเชียและมีลักษณะเด่นในการอบรมสมาชิกของสังคม คือ เน้นการเชื่อฟังผู้ใหญ่โดยไม่จำเป็นต้องถือเรื่องเหตุผล แต่ถือตามอาวุโส เด็กไทยจะต้องเคารพ และเชื่อฟังผู้สูงอายุกว่าเสมอ ทศนคติ และการอบรมในเรื่องเพศของสังคมไทยต่อผู้หญิงรุนแรงเข้มงวดมาก มีกฎเกณฑ์ และระเบียบเคร่งครัด ผู้หญิงต้องมีขอบเขตของความประพฤติที่ยึดถือว่าดี สมควร และถูกต้องตามสายตาสังคมสมัยนั้น ผู้หญิงต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ทำงานบ้าน ไม่แต่งตัวเกินงาม หรือเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง หญิงที่ดีต้องปฏิบัติตามกรอบประเพณี หญิงไทยถูกอบรมอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับการติดต่อกับเพศตรงข้าม ครอบครัวที่มีลูกสาวต้องระมัดระวังชื่อเสียง และการนินทาของเพื่อนบ้าน ต้องเป็นกุลสตรี รักนวลสงวนตัว เชื่อเรื่องบุญเพสันนิวาส การแต่งงานต้องเป็นไปโดยถูกต้องตามประเพณี และระบะกฎเกณฑ์ของธรรมชาติสังคมไทย โดยหลักการถือมากในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เพราะฝ่ายหญิงจะปรากฏประจักษ์พยานทางร่างกายอย่างชัดเจน จึงมีปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคมอย่างรุนแรง ซึ่งจะตรงข้ามกับฝ่ายชาย ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย

ประเพณีการคบเพื่อน การนัดพบ และเที่ยวตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศของหญิงไทยสมัยก่อน ไม่เป็นที่รู้จักของคนไทย เพราะหนุ่มสาวไม่มีโอกาสพบปะกันตามลำพัง ต่อมาเริ่มเปลี่ยนไป ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่มีการติดต่อกับประเทศตะวันตก ทำให้คุ้นเคยต่อการสมาคมกับเพศตรงข้าม และมีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครอง ให้สอดคล้องกับรสนิยมมากขึ้น อิทธิพลของวัฒนธรรมสังคมตะวันตก ทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ ค่านิยมแบบเฉพาะตัวของสังคมไทยที่ยึดถือ และถ่ายทอดมาหลายรุ่นอายุได้รับความกระทบกระเทือน การเชื่อถือเชื่อฟังผู้ใหญ่ปัจจุบันก็ลดน้อยลง นิยมแก้ปัญหาด้วยตนเอง การเชื่ออำนาจเหนือธรรมชาติ บุญ บาป ก็เสื่อมศรัทธาลง (สุชา จันทน์อม. 2529 : 75-77)

สำหรับการคบเพื่อนต่างเพศ พ่อแม่มักให้อิสระลูกชายมากกว่าลูกสาว เพราะคิดว่าไม่เสียหาย มีหลายกรณีที่ลูกชายไปทำผู้หญิงท้องแล้วพ่อแม่พี่น้องต้องเดือดร้อน หาเงินหาทองไปซื้อขอทำพิธีแต่งงานทั้งๆที่ฝ่ายชายยังไม่มีความจำเป็นหลักแหล่งบางครั้งก็ต้องกู้เงินมาแต่งงานเพื่อรักษาหน้าตาของครอบครัว ส่วนผู้หญิงจะเน้นให้รักนวลสงวนตัว และให้รักษาพรหมจารี ถือว่าหากสูญเสียไปแล้วจะทำให้ตนเองหมดคุณค่า ชาวบ้านรู้ก็จะถูกด่า ดูถูก และเป็นเรื่องที่น่าทักกัน ถ้าลูกสาวใครทำไม่ดี คือ หนีตาม หรือท้องก่อนแต่ง เป็นเรื่องที่พ่อแม่กลัวมาก การตัดสินใจในเรื่องคู่ครอง แม่พ่อแม่จะให้อิสระตามใจ แต่ก็ต้องได้รับความเห็นชอบยินยอมจากพ่อแม่ด้วย หากลูกไม่เชื่อมักจะปล่อย และบอกว่าสมัยนี้ลูกเรียนหนังสือหรือเห็นโลกกว้างขวาง

ทันสมัยกว่ารุ่นพ่อแม่ หนุ่มสาวจึงมีอิสระมากขึ้น มีโอกาสพบปะกันมากกว่าสมัยก่อนจะพบกันได้ในช่วงงานบุญ งานเทศกาลเท่านั้น ปัจจุบันลูกที่ทำงานในเมือง กรุงเทพฯ หรือในโรงงานใกล้บ้าน จะมีเพื่อนต่างเพศมากขึ้น และกล้ามากขึ้นด้วย

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual deviation) หรือความแปรปรวนทางเพศ (Psychosexual disorders) ได้แก่ ความบกพร่องทางเพศ หรือการรับรู้ตนเองทางเพศ ที่ผิดปกติเนื่องมาจากปัจจัยทางจิต เป็นความสนใจทางเพศซึ่งมีต่อวัตถุหรือบุคคลซึ่งไม่ใช่เพศตรงข้าม หรือเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เกี่ยวข้องกับการร่วมเพศ หรือเป็นการร่วมเพศภายใต้สภาวะการณ์ที่แปลกประหลาด (อเนก อารีพรค และสุวัฒนา อารีพรค. 2525 : 213)

ประเภทของความเบี่ยงเบนทางเพศที่พบมากในวัยรุ่น

1. โฮโม มาจากคำว่า Homosexual คนไทยเรียกสั้นๆว่าโฮโม หมายถึงผู้ชายรักร่วมเพศกับผู้ชาย ส่วนผู้หญิงที่รักร่วมเพศกับผู้หญิง เรียกว่า Lesbian ซึ่งคนไทยก็ย่อเหลือเพียง “เบี้ยน” โดยทั่วไปเรามักเรียกพวกโฮโมว่ากระเทยหมายถึงเป็นพวกที่ไม่สมบูรณ์ไม่สมประกอบ พวกโฮโมไม่ชอบคำว่ากระเทย จึงเรียกตัวเองว่า เกย์ ซึ่งมาจากคำว่า Gay แปลว่าสนุกสนาน พวกเกย์จะมีแบบเป็นฝ่ายกระทำเรียกว่า เกย์คิง ฝ่ายถูกกระทำเรียกว่าเกย์ควีนและเป็นที่ทั้งสองอย่างเรียกเกย์

2. ดู้ด หมายถึง พวกผู้ชายที่ชอบแต่งตัว แต่งหน้า ทำทำเป็นผู้หญิง พวกนี้จะมีพฤติกรรมต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจจากบุคคลอื่น ไม่แคร์ต่อสายตาชาวบ้านบทบาททางเพศอาจเป็นแบบเกย์คิง เกย์ควีน หรือลัทธิเพศก็ได้

3. ทอม มาจากคำว่าทอมบอย หมายถึง ผู้หญิงที่ชอบแต่งตัว มีนิสัย กริยา ทำทาง การแสดงออกเหมือนผู้ชาย ไม่อ่อนหวานเอื่อยอายเหมือนผู้หญิง ชอบที่จะเป็นฝ่ายกระทำ ปกป้องผู้หญิงที่ตนรัก บทบาททางเพศจะเหมือนผู้ชายไม่ยอมให้คู่ขาเป็นฝ่ายกระทำ แต่ถ้าผู้ใดยอมให้ผู้อื่นกระทำจะถูกประณามว่าเป็นพวก “ทอมแบ”

4. ด้ มาจากคำว่า เลดี้ แปลว่าผู้หญิง เป็นพวกที่ยอมเป็นคู่ครอง ยอมให้ทอมกระทำ ต่างๆ เพื่อแลกกับความรักและความเอาใจใส่จากทอม พวกนี้ถ้าไปพบกับผู้ชายที่ถูกใจก็อาจหายได้

5. ลัทธิเพศ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Transvestism เป็นพวกที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม เช่นผู้ชายแต่งตัวเป็นผู้หญิง หรือผู้หญิงแต่งตัวเป็นผู้ชาย พวกนี้จะมีอารมณ์เพศเมื่อแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม พวกนี้ไม่ใช่โฮโมไม่ต้องการแปลงเพศและถ้าไม่มีคนเด่นในสังคมเป็นแบบอย่างกระเทยให้เลียนแบบพฤติกรรมลัทธิเพศก็อาจหายได้เอง

6. ชอบแอบดู (Voyeurism) ในวัยรุ่นถ้าแอบดูเพียงเล็กน้อยถือว่าเป็นความอยากรู้อยากเห็น แต่ถ้าเป็นมากๆ ก็ถือว่าเป็นความผิดปกติ

7. ชอบโชว์ (Exhibitionism) การโชว์นั้นพวกที่เป็นมากจะอวดโชว์อวัยวะเพศ

ของตน พวกที่เป็นน้อยลงมาก็อาจทำโดยเน้นสัดส่วนร่างกายของตนหรือแต่งตัวให้โป๊นิดๆ

8. ชอบสะสมสิ่งของ (Fetishism) การสะสมอาจจะสะสมชิ้นในของเพศตรงข้ามโดยมากเป็นผู้ชายและที่พบมากคือ สะสมกางเกงใน เสื้อใน หรือถุงน่องของผู้หญิง

ความเบี่ยงเบนทางเพศ ความหลงเพศ เป็นปัญหาที่พบทั่วไป ในกลุ่มวัยรุ่น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นอีกอย่างหนึ่งคือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมที่ผิดปกติแต่วัยรุ่นที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมักมีความวิตกกังวลจึงทำให้เกิดปัญหา (เพ็ญศิริ สิมาร์ักษ์ และธัญญา บุปผเวส. 2531: 2)

การระบายอารมณ์ทางเพศ

การปล่อยให้เกิดอารมณ์ทางเพศบ่อยๆ และมากเกินไปโดยไม่เลือกเวลา และสถานที่ จะกลายเป็นปัญหาลำบากใจให้กับเจ้าของอารมณ์นั้น เพราะนอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการทำงานของตนแล้ว ยังอาจนำความเดือดร้อนไปสู่ผู้อื่นได้อีกด้วย วิธีผ่อนคลายความรู้สึกทางเพศของทั้งเพศชาย และเพศหญิงทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการกระตุ้นลุ่มไโล่วัยระต่างๆ ของร่างกายที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศ
2. หลีกเลี่ยงสื่อ (หนังสือ รูปภาพ ภาพยนตร์ ฯลฯ) เสียง แสง และบรรยากาศที่ยั่วความรู้สึกทางเพศ
3. จะต้องทำจิตไม่ให้คิดหมกมุ่นแต่ในเรื่องเพศ
4. ออกกำลังกายทุกวัน
5. หลีกเลี่ยงความสบายเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้เวลาว่างไปในทางเพื่อฝันสร้างจินตนาการ หรือนอนคว่ำหน้านานๆ ในที่อ่อนนุ่ม
6. ไม่คบเพื่อนที่มั่วสุมแต่เฉพาะเรื่องกามารมณ์
7. จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาพอสมควร
8. จะต้องมุ่งมั่นในการเรียน การงาน เพื่ออนาคตของตนเอง และครอบครัว

การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เนื่องจากการมีอารมณ์ทางเพศติดต่อกันนาน หรือรุนแรงอาจจะก่อปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง และผู้อื่นได้ง่าย การรอให้ธรรมชาติช่วย อาจจะเป็นการทรมานตนเองโดยไม่จำเป็น ดังนั้น ผู้ที่มีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้นมากก็ควรทำการผ่อนคลายอารมณ์นี้โดยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

✱ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำวัยรุ่นไปสู่ความรัก และการแต่งงาน หรือการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในอนาคต โดยพฤติกรรมทางเพศจะเริ่มต้นจากการจับมือ ถู้อาขาน การจูบการโอบกอด การเดินร่าที่ใกล้ชิด และวัยรุ่นชาย อาจมีพฤติกรรมที่เกินเลย ขอบเขตโดยการแตะต้องสัมผัส ลูบคลำร่างกายของฝ่ายหญิง ทั้งระดับท่อนบน และระดับ

ท่อนล่าง ซึ่งการที่วัยรุ่นหญิงเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัว และมีการเล้าโลมได้ จะเป็นขั้นแรกที่น่าไปสู่การได้เสียกันในที่สุด (ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นะวีโรจน์, 2524 : 161)

การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน (Premarital sex) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ที่มีสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปและมีการยอมรับอิทธิพลในเรื่องต่างๆจากประเทศตะวันตกมาก โดยเฉพาะเรื่องการออกเที่ยว (Dating) ของหนุ่มสาวชาวไทยในปัจจุบันมีโอกาสพบปะกัน ใกล้ชิด และมีความสนิทสนมกันมากขึ้น เพราะว่าโอกาสอำนวยที่จะอยู่กันตามลำพังสองต่อสองจึงอาจจะมีแนวโน้มว่า หนุ่มสาวในยุคนี้จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 27) ชายและหญิงมีโอกาสนี้ใกล้ชิดกันมากขึ้น แต่ค่านิยมในสังคมไม่นิยมให้ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในวัยรุ่นโดยเฉพาะลูกสาวมักจะกลัวการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เพราะฝ่ายหญิงเป็นผู้เสียหายมากกว่าฝ่ายชาย

✓ เรื่องการได้เสียกันก่อนแต่งงานนั้น บางครั้งพบว่า เกิดจากความเชื่อ และเข้าใจผิดของหนุ่มสาวที่รักกันมาก และปรารถนาจะเป็นคู่ครองกันไปจนตลอดชีวิตสมรสมากกว่า การดาเป็นทาสของกามารมณ์ กล่าวคือ ทั้งสองเชื่อ และเข้าใจว่า การทดลองเรื่องเพศ หรือการร่วมประเวณีก่อนแต่งงานนั้น จะช่วยให้ทั้งสองทราบว่ายัวะเพศของเขาเหมือนกันหรือไม่ เพราะทั้งสองไปได้รับคำบอกเล่าที่ผิดๆ มาว่า ปัญหาการหย่าร้างในสังคมทั่วไป เกิดขึ้นจากการไม่เหมาะสมทางอวัยวะเพศของหญิง และชายมากกว่าสาเหตุอื่นๆ จึงได้ทำการทดลองร่วมเพศขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจแต่งงาน อย่างไรก็ตาม ฟังเข้าใจว่าสำหรับคนทั่วไปนั้น ย่อมมีอวัยวะเพศหรืออวัยวะสืบพันธุ์เหมาะสมกันเสมอเพราะช่องคลอดของฝ่ายหญิงสามารถยืดหด และปรับตัวได้กับทุกๆ ขนาดขององคชาติของฝ่ายชาย และขนาดของ องคชาติไม่ได้มีส่วนสำคัญต่อความรู้สึกทางเพศของฝ่ายหญิงเลย นอกจากนั้นยังไม่มีหลักฐาน หรือรายงานมาพิสูจน์ให้เห็นจริงได้เลยว่า การทดลองร่วมเพศก่อนแต่งงานสามารถจะทำนายเรื่องความรู้สึกของเพศรสในชีวิตครอบครัวในอนาคตได้ และการได้เสียกันก่อนแต่งงานก็ไม่ได้ช่วยให้ใครๆ เป็นสามีหรือภรรยาที่ดีในอนาคตเลย (สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร. 2525 : 71)

นอกจากนี้ หญิงหลายๆคนเกิดความเข้าใจผิดว่า การแสดงออกภายนอกของชาย ที่ปฏิบัติต่อตนเป็นความรักความสนใจ ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของผู้หญิงนั้น มักค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขั้น คือ จากคำว่า “เพื่อน” แล้วไปเป็น “คนรัก” และจาก “คนรัก” จึงก้าวไปสู่ “การสมรส” ส่วนผู้ชายมักไม่ค่อยมีความอดทน และไม่ค่อยเป็นไปตามจังหวะขั้นตอน พอใจที่จะข้ามความสัมพันธ์ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศเลย พฤติกรรมที่ผู้ชายแสดงออกจึงเป็นไปในทางเร่งเร้ารุกเพื่อจุดไฟความรักด้วยการสัมผัสทางผิวหนัง การกอดรัด การจับ การโอบอ้อม ปฏิโลมนานาประการเพื่อสนองความต้องการ ความพอใจของตนเอง

โดยปราศจากพื้นฐานของความรัก และการยกย่องให้เกียรติ และในที่สุดก็จะทำให้ ทั้งสองฝ่าย เข้าไปอยู่ในเรื่องเพศสัมพันธ์ (นิยม บุญมี. 2530 : 57)

การทำแท้ง

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2530 : 399) การทำแท้ง หมายถึง การรื้อถอนมีเจตนาทำให้ทารกออกจากครรภ์มารดาก่อนถึงกำหนด และตาย

การทำแท้ง (Induced abortion) แบ่งได้ 2 ชนิด ดังนี้

1. การทำแท้งเพื่อรักษา (Therapeutic abortion) คือ การทำแท้งเมื่อมีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์เพื่อสุขภาพของมารดา เพราะหากปล่อยให้ดำเนินการตั้งครรภ์ต่อไปแล้ว อาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต หรือสุขภาพจิตของหญิงนั้น ในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์เนื่องจากการถูกข่มขืนกระทำชำเรา และในกรณีที่หากทารกในครรภ์คลอดออกมาแล้วจะมีความพิการทางร่างกาย และจิตใจ

2. การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย (Criminal abortion) เป็นการกระทำแท้ง ที่ไม่ใช่การทำแท้งเพื่อการรักษา ถือว่าเป็นการกระทำผิดอาญา เนื่องจากประเทศไทยไม่มีกฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งได้เสรี

ตามกฎหมายไทย การทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ซึ่งเรียกว่า Criminal abortion กฎหมายมีข้อยกเว้นให้มีการทำแท้งได้บางประการ ซึ่งจะต้องเป็นการกระทำของแพทย์ และมีข้อบ่งชี้ชัดเจน ซึ่งเรียกว่า Induced abortion

สาเหตุของการทำแท้งส่วนใหญ่เนื่องจากผู้ตั้งครรภ์ยังไม่พร้อมจะมีบุตร ต้นเหตุของปัญหานั้นมิได้อยู่ที่การไม่รู้จักการคุมกำเนิด หรือรู้แล้วไม่ปฏิบัติเท่านั้น แต่ต้นเหตุของปัญหายังมาจากการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุอย่างรวดเร็วของสังคมทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย การพัฒนาทางด้านจิตใจมิได้พัฒนาตามไปด้วย หากแต่มีแนวโน้มที่จะเสื่อมโทรมลงทุกๆทาง จากประเพณีวัฒนธรรมของไทยที่หญิงชายไม่เคยพบกันเลขก่อนการสู่ขอมาเป็นชอบพอกันโดยไม่ถูกเนื้อต้องตัวกันก่อนแต่งงาน จนกระทั่งถึงรักใคร่ชอบพอร่วมประเวณีกันก่อนที่จะแต่งงานหรืออยู่ด้วยกันเฉยๆ แล้วก็เลิกรากันไป โดยไม่แต่งงาน จนกระทั่งทดลองกันไปเรื่อยๆ โดยไม่มีการรักใคร่ชอบพอกันเลย เปลี่ยนคู่กันไป มีการรักร่วมเพศ มีวิธีการสมสู่ที่พิสดารต่างๆมากขึ้น มีการค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆมากขึ้น มีโรคติดต่อจากการร่วมเพศมากขึ้น และรุนแรงที่สุด คือ โรคเอดส์ซึ่งมิได้แพร่กระจายแต่ในผู้ติดยาเสพติด หรือรักร่วมเพศเท่านั้น หากแต่กระจายไปถึงลูกในท้องด้วยโดยที่ไม่มีการรักษา จึงทำให้เกิดปัญหาว่าควรทำแท้งหรือไม่ ในหญิงมีครรภ์ซึ่งติดเชื้อโรคเอดส์ไปด้วย ผลของการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุ ทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ผู้ประกอบอาชีพจะมุ่งหวังแต่ผลกำไรอย่างเดียว โดยมีได้คำนึงถึงผลร้ายที่จะเกิดแก่สังคม เช่น การผลิตสื่อต่างๆ ที่ยั่วยุให้เกิดพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น ยั่วยุให้เกิดความพิสดารทางเพศมากขึ้นซึ่งรวมทั้งสถานเริงรมย์ต่างๆ ด้วย (วันทนี วาสิกะสิน. 2537 : 80-82)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยในต่างประเทศ

✓ คอนเนล และ จาคอบสัน (Conell and Jacobson. 1971 : 848) ได้ศึกษาแหล่งความรู้เรื่องเพศในกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์จำนวน 50 ราย ในประเทศสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1971 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อนหญิงมากที่สุด รองลงมาได้จากเพื่อนชาย จากพยาบาลประจำโรงเรียนและครูตามลำดับและได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดามารดาและญาติ น้อยที่สุด

✓ ชูซาน (Susan. 1983 : 3430-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบ ที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เจตคติในการคุมกำเนิดและพฤติกรรมระหว่างเพศของวัยรุ่นพบว่าพ่อแม่เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นอันมาก

โรเซโร (Rosero. 1991 : 25-29) ได้ศึกษาเหตุการณ์ แนวโน้ม และปัจจัยกำหนดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในคอสตาริกา โดยสัมภาษณ์สตรีอายุระหว่าง 15-24 ปี ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศ พบว่า สตรีอายุระหว่าง 17-19 ปี เป็นช่วงอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุดประมาณ 10% และจะเพิ่มเป็น 38% เมื่ออายุครบ 20 ปี กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นสตรีที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะมีการเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสน้อยกว่าสตรีที่มีอายุมากกว่า

กีส และคนอื่นๆ (Weiss and others. 1991 : 74-82) ได้ศึกษาเรื่อง เพศ การคุมกำเนิด และการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในประเทศเม็กซิโก ได้ศึกษาจากสตรีวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 12-19 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มชนชั้นซึ่งมีฐานะเศรษฐกิจสังคมระดับกลางค่อนข้างต่ำ และระดับต่ำ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผลของการวิจัยพบว่า การยอมรับทัศนคติของสังคม และกฎระเบียบของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญสูงสุดซึ่งสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เลยของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ซิคาร์ด และคนอื่นๆ (Sicard and others. 1992 : 63 -72) ได้ศึกษาความรู้เจตคติ ความเชื่อเรื่องโรคเอดส์ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมเป็นผู้มีอายุระหว่าง 14-25 ปี ในเมืองแบนฟอร่า (Banfora) จำนวน 474 คน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่กลัวโรคเอดส์ พฤติกรรมทางเพศมีบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีประสบการณ์ทางเพศแล้ว และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดรวมถึงพบว่า สถานที่อยู่อาศัย ศาสนา ลักษณะงานและรายได้ของผู้ปกครอง หรือญาติที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้

งานวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องเพศ โดยศึกษาตัวแปรต่างๆดังนี้

เพศ

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 101) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า เพศของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ กล่าวคือ วัยรุ่นชายเห็นด้วยในเรื่องพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานมากกว่าวัยรุ่นหญิง

สุนหา ชมพูทวีป และคนอื่นๆ (2533 : 32-50) ได้ศึกษาถึงเจตคติและประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 21 โรงเรียน จำนวน 4,377 คน พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 39.3 เห็นด้วยว่า ผู้ชายควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน นักเรียนหญิงร้อยละ 15.7 เท่านั้น ที่มีความเห็นว่าผู้หญิงควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

ชลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : 267) ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชาย และหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนวัยรุ่นหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศ เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมมากกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย

พรทิพย์ ศิริภักทธาชัย (2539 : 267) ได้ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชาที่มีเพศต่างกัน พบว่า มีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักเรียนหญิงมีความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย ในด้านการปฏิบัติ นักเรียนชาย มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ได้ถูกต้องกว่านักเรียนหญิง

ชุตินา ศรีแก้วนวล (2540 : 75) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมินบุรี พบว่า นักศึกษาเพศชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงกว่านักศึกษาเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายสุนีย์ อุดมณา (2541 : 94) ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เพศมีอิทธิพลที่มีผลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ กล่าวคือ นิสิตหญิงจะมีค่านิยมทางเพศสูงกว่านิสิตชาย

สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541 : 93) ได้ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาเพศชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรรณี ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง (2542 : 208) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และความคิดเห็นในเรื่องเพศของวัยรุ่น ในชุมชนคลองเตย พบว่าวัยรุ่นชายมีความคิดเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย และการมีเพศสัมพันธ์กับคู่วัยกว่าเป็นสิ่งปลอดภัยในทางเห็นด้วยมากกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ระดับชั้นปี

ชนิษฐา โพธิ์นุกูล (2522 : 80-83) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อพฤติกรรมทางเพศของหนุ่มสาวกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำนวน 492 คน เป็นชาย 276 คน หญิง 216 คน อายุ 15-23 ปี ผลปรากฏว่านักศึกษามีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในการนับถือศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา และบุคลิกภาพ ส่วนการประกอบอาชีพ ความต้องการ ความชอบ และอายุนั้น ให้ความสำคัญลงมาตามลำดับในด้านความสัมพันธ์ทางเพศ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีเจตคติต่อการถูกเนื้อต้องตัวกันนั้นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่ถี่ถี่ฐาน ถูกต้องมากกว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในที่สาธารณะ

อนุลักษณ์ นิธิรัช (2525 : 77) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส และการหย่าร้างของนักศึกษามหาวิทยาลัยครุภาควัดวันตก พบว่านักศึกษาต่างระดับชั้นปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส และการหย่าร้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายสุณีย์ อุดมณา (2541 : 92) ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีต่างกันมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน

สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541: 92) ได้ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3,2,1 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะที่ศึกษา

ชุลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : ข) ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสายวิชา หรือแผนกวิชาที่เรียนแตกต่างกันคือ สายสามัญ ช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยการมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มนักเรียนสายสามัญมีค่าคะแนนเฉลี่ยค่านิยม เกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศเชิงบวกสูงที่สุด

รองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนพาณิชยการ และกลุ่มนักเรียนช่างอุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศเชิงบวกต่ำที่สุด

ปาริฉัตต์ ครองจันทร์ (2539 : 73) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีพฤติกรรมทางเพศและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนในสายวิชาบริหารธุรกิจ และในสายวิชาวิทยาศาสตร์ตามลำดับ โดยได้อธิบายว่าวิชาหลักต่างกันจะมีลักษณะของเนื้อหาวิชาแตกต่างกัน นักศึกษาที่เรียนในสายวิทยาศาสตร์ที่เรียนยากกว่า ใช้เวลาเรียน และศึกษาค้นคว้ามากกว่านักศึกษาที่เรียนสายสังคมศาสตร์ จึงมีโอกาสที่จะมีคนรัก และมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และสายสังคมศาสตร์ตามลำดับ

สุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ (2541 : 92) ได้ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษาด้านวิชาแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้ของนักศึกษา

อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535 : 69) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่าจะมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ

ปาริฉัตต์ ครองจันทร์ (2539 : 73) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกับคนรักพบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากจะมีพฤติกรรม และเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยโดยอธิบายว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่าย่อมมีโอกาสและปัจจัยในการใช้จ่ายเพื่อกิจกรรมบันเทิงเริงรมย์ สังสรรค์ พาแฟนไปเที่ยว และอาจเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้มากกว่า

ที่พักอาศัย

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528 : 55) ได้ศึกษาเรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษาที่อยู่หอพัก แฟลต และบ้านเช่า ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงร้อยละ 37 ในขณะที่นักศึกษาที่อยู่กับบิดามารดา ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงร้อยละ 32.6 แสดงถึงแนวโน้มที่นักศึกษาอยู่หอพัก แฟลต และบ้านเช่า ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่กับบิดามารดา

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคนอื่นๆ (2530 : 290) ได้ศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท พบว่า การอยู่อาศัยตามลำพังเป็นปัจจัยให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

๕ อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535 : 68) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอ็ดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อน บ้านเช่า หรือหอพัก มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่พักอยู่กับบิดามารดาและญาติพี่น้อง

ชุลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : 268) ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานครพบว่าที่พักอาศัยขณะเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความรู้เรื่องเพศ

ชาติ แจ่มนุช (2538 : 136) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมสำส่อนทางเพศของเยาวชน พบว่า เยาวชนที่มีความรู้เรื่องเพศดีจะมีค่านิยมสำส่อนทางเพศต่ำ

สายสุนีย์ อุดมณา (2541 : 92) ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนิสิตปริญญาตรีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความรู้เรื่องเพศมีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 102) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยด้านการรับข่าวสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พวงวรรณ จันทร์ตรี (2539 : 53-54) ได้ศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในชุมชนหนึ่งของภาคกลาง พบว่า การรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายสุนีย์ อุดมณา (2541 : 97) ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยด้านการรับข่าวสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสำรวจค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยผู้วิจัย ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 7,657 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 400 คน เป็น ชาย 229 คน เป็นหญิง 171 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และมีวิธีการดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane. 1967 : 886) โดยมีความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ไม่เกิน .05 ดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนในกลุ่ม

2. แบ่งประชากรตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา

3. สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา โดยวิธีสุ่ม

อย่างง่ายตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	ชั้นปี	ชาย		หญิง		รวม	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิศวกรรมศาสตร์	1	268	14	286	15	554	29
	2	502	26	91	5	593	31
	3	569	30	228	12	797	42
	4	733	38	198	10	931	48
	รวม	2,072	108	803	42	2,875	150
สถาปัตยกรรมศาสตร์	1	226	11	95	5	321	16
	2	166	9	64	3	230	12
	3	190	10	87	5	277	15
	4	291	15	144	8	435	23
	รวม	873	45	390	21	1,263	66
วิทยาศาสตร์	1	179	9	180	9	359	18
	2	179	9	243	13	422	22
	3	204	10	233	12	437	22
	4	159	8	207	11	366	19
	รวม	721	36	863	45	1,584	81
คณะสหเวชศาสตร์	1	4	1	23	1	27	2
	2	3	1	22	1	25	2
	3	6	1	22	1	28	2
	4	3	1	25	1	28	2
	รวม	16	4	92	4	108	8

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะที่ศึกษา	ชั้นปี	ชาย		หญิง		รวม	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เทคโนโลยีการเกษตร	1	212	11	396	21	608	30
	2	175	9	193	10	368	19
	3	155	8	265	14	420	22
	4	157	8	274	14	431	22
	รวม	699	36	1,128	59	1,827	95
รวมทั้งหมด		4,381	229	3,276	171	7,657	400

ที่มา : สำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
(2543). รายละเอียดจำนวนนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง (เอกสารประกอบรายงาน). ไม่ปรากฏเลขหน้า.

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบ (Test) แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องเพศ มีลักษณะเป็นคำถามให้นักศึกษาเลือกตอบ (Multiple choice) แต่ละข้อจะมีตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย จำนวน 45 ข้อ

✓ ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี และแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างเครื่องมือจากตำรา และงานวิจัย
3. สร้างแบบทดสอบ และแบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมความรู้เรื่องเพศ และค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้แบบทดสอบความรู้จำนวน 35 ข้อ และแบบสอบถามจำนวน 63 ข้อ
4. นำแบบทดสอบ และแบบสอบถาม ให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
5. นำแบบทดสอบ และแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ได้ข้อคำถามวัดความรู้ จำนวน 30 ข้อ ข้อคำถามวัดค่านิยมจำนวน 53 ข้อ
6. นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจำนวน 50 คน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือได้ข้อคำถามวัดความรู้จำนวน 25 ข้อ ข้อคำถามวัดค่านิยมจำนวน 45 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

การให้คะแนนในการตอบแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศและแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

1. คะแนนแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแก่นักศึกษาที่ตอบข้อสอบในแต่ละข้อ โดยตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลความรู้เรื่องเพศ คะแนนที่ให้เป็นลักษณะอิงเกณฑ์ โดยแบ่งระดับคะแนน ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร. 2528 : 77)

ความรู้ระดับดีหมายถึง คะแนน 20.00-25.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00-100.00

ความรู้ระดับปานกลางหมายถึง คะแนน 12.00-20.00 คิดเป็นร้อยละ 50.00-79.99

ความรู้ระดับต่ำหมายถึงคะแนน 1.00-11.00 คิดเป็นร้อยละ 00.00-49.99

2. คะแนนแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแก่นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ ดังนี้

ข้อเลือก	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
	คะแนน	คะแนน
เห็นด้วย	3	1
ไม่แน่ใจ	2	2
ไม่เห็นด้วย	1	3

ประเมินค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10)

ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศระดับต่ำ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง(Validity) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา พิจารณาเป็นรายข้อว่าแต่ละข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่โดยใช้ เกณฑ์กำหนดคะแนน ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

นำผลที่ได้จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ ข้อคำถามโดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.5 หรือมากกว่าซึ่ง แสดงว่า ข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องเพศจำนวน 35 ข้อ มีข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามวัดค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 63 ข้อ มีข้อความที่ มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 53 ข้อ

2. นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจำนวน 50 คน ในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2544

3. การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องเพศ โดยวิเคราะห์ หาค่าความยากง่ายเป็นรายข้อ เลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 129) ซึ่งได้แบบทดสอบความรู้จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปหาความยากง่ายพบว่า ได้ข้อคำถามจำนวน 29 ข้อ ที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.43-0.60

4. การหาค่าอำนาจจำแนก

4.1 นำแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศหาค่าอำนาจจำแนก โดยวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item to total correlation) ด้วยวิธีการ พอยท์ไบซีเรียล (Point biserial correlation) และเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 119-120) ได้ข้อคำถามจำนวน 25 ข้อที่มีค่าอำนาจ จำแนกตั้งแต่ 0.26-0.63

4.2 นำแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศหาค่าอำนาจจำแนกเป็น

รายข้อโดยนำมาหาค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item to total correlation) เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 119) จากจำนวน 53 ข้อ ได้ข้อคำถามจำนวน 45 ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.66

5. การหาค่าความเชื่อมั่น

5.1 นำแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศที่มีค่าความยากง่ายและมีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 121) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

5.2 นำแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของ ครอนบรัค (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 118) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบและแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1-7 มีนาคม 2544 ได้จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 420 ชุด

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบและแบบสอบถามทั้ง 3 ตอนมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) และการทดสอบสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยอมรับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบทดสอบ และแบบสอบถามแต่ละฉบับและคัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์ไว้จำนวน 400 ชุด สำหรับนำมาวิเคราะห์ต่อไป
2. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
3. แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ และแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบด้วยค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม
 ใช้การทดสอบแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัว ประกอบ (One - way analysis of variance) หรือทดสอบค่าเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 2 - 7 ถ้าพบว่าข้อใดมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมนคูลย์ (Newman - Keuls method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 หาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร. 2528 : 73)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541:35)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 :124)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

2.2.1 หาค่าความยากง่ายรายข้อ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
	R	แทน	ผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

2.2.2 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ หาค่าอำนาจจำแนก โดยหาค่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวม (Item to total correlation) จากค่าดัชนีสหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล จากสูตร (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 119)

$$r_{pbis} = \frac{\bar{Y}_p - \bar{Y}_q}{S_y \sqrt{pq}}$$

เมื่อ	r_{pbis}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกประจำข้อ
	Y_p	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของกลุ่มที่ตอบข้อนั้นถูก
	Y_q	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของกลุ่มที่ตอบข้อนั้นผิด
	S_y	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งหมด
	p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบข้อนั้น (สัดส่วนผู้ที่ตอบถูก)
	q	แทน	ค่า $(1 - p)$ ซึ่งก็คือ สัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อนั้นผิด

2.2.3 แบบสอบถามคำนวณต่อพฤติกรรมทางเพศ หาค่าอำนาจจำแนกโดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to total correlation) (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 117)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{\{N \sum x^2 - (\sum x)^2\} \{N \sum y^2 - (\sum y)^2\}}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x กับตัวแปร y
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวม (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน x
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน y
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนน x และคะแนน y
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น

2.3.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศโดยใช้สูตร KR 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 123)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ คือ $1 - p$
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.3.2 หาความเชื่อมั่นแบบสอบถามนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้สูตร

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบรัค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน	ค่าผลรวมคะแนนความแปรปรวนในแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

3. สถิติใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ คำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 162-163) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1

3.1.1 ในกรณีที่ความแปรปรวนของทั้งกลุ่มไม่แตกต่างกัน จะใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{s_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

3.1.2 ในกรณีที่ความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน จะใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}$$

$$n_1 - 1 \quad n_2 - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	x_1, x_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2
	s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และ 2
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2
	s_p^2	แทน	ความแปรปรวนร่วม (Pool variance)
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ ค่า
นิยมต่อพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การทดสอบ
ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One – way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ
(F – test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 - 7 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, 232 – 236) โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
	MS_B	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman – Keuls method) (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541 : 251 – 252) โดยใช้สูตร

$$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{\tilde{n}}}$$

เมื่อ q แทน q – Statistic ที่ได้จากตาราง
 MS_w แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 $\tilde{n}$ แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

โดยมี

$$\tilde{n} = \frac{k}{1 + 1 + \dots + 1}$$

$$n_1 \quad n_2 \quad n_k$$

เมื่อ K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $n, n, \dots, n_k$ แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ถึงกลุ่ม

ตัวอย่างที่ k ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Mean of square)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (Probability)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS : Statistical Package for the Social Sciences for Windows) การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี ขณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยแสดงจำนวนคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี

ขณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ โดยการทดสอบค่าที (t – test) ค่าเอฟ (F – test) เมื่อผลการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธี นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี ขณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	n	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	229	57.25
หญิง	171	42.75
รวม	400	100.00
2. ระดับชั้น		
ชั้นปีที่ 1	97	24.25
ชั้นปีที่ 2	86	21.50
ชั้นปีที่ 3	103	25.75
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	114	28.50
รวม	400	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	n	ร้อยละ
3 . คณะที่ศึกษา		
วิศวกรรมศาสตร์	150	37.50
สถาปัตยกรรมศาสตร์	66	16.50
วิทยาศาสตร์	81	20.25
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	8	2.00
เทคโนโลยีการเกษตร	95	23.75
รวม	400	100.00
4 . รายได้ของนักศึกษา		
รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	296	74.00
รายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน	79	19.75
รายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน	25	6.25
รวม	400	100.00
5 . ที่พักอาศัย		
อยู่หอพักหรือบ้านเช่า	267	66.75
อยู่กับบิดาหรือมารดา	38	9.50
อยู่กับบิดาและมารดา	66	16.50
อยู่กับญาติพี่น้อง	24	6.00
อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก	5	1.25
รวม	400	100.00
6 . ความรู้เรื่องเพศ		
ระดับดี	12	3.00
ระดับปานกลาง	335	83.75
ระดับต่ำ	53	13.25
รวม	400	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	น	ร้อยละ
7. การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ		
มาก	114	28.50
ปานกลาง	220	55.00
น้อย	66	16.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า

เพศ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.25 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 42.75

ระดับชั้นปี มีนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมาได้แก่ ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.75 ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 24.25 และชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 21.50 ตามลำดับ

คณะที่ศึกษา มีนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา ได้แก่คณะเทคโนโลยีการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 23.75 คณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.25 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 16.50 และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

รายได้ของนักศึกษา นักศึกษารายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.00 รองลงมาได้แก่ รายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 19.75 และนักศึกษามีรายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ที่พักอาศัย นักศึกษาอยู่หอพักหรือบ้านเช่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.75 รองลงมาได้แก่ อยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 16.50 อยู่กับบิดาหรือมารดา คิดเป็นร้อยละ 9.50 อยู่กับญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 6.00 และอยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ความรู้เรื่องเพศ แสดงว่า นักศึกษามีความรู้อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.75 รองลงมาได้แก่ ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.25 และนักศึกษามีความรู้ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ แสดงว่า มีนักศึกษาได้รับข่าวสารเรื่องเพศปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ ได้รับข้อมูลข่าวสารมาก คิดเป็นร้อยละ 28.50 และได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนค่าร้อยละ และระดับคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ	n	ร้อยละ
ระดับสูง	95	23.75
ระดับปานกลาง	291	72.75
ระดับต่ำ	14	3.50
รวม	350	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.75 รองลงมามีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 23.75 และค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยแสดงจำนวนคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏตามตาราง 4

ตาราง 4 คะแนนเต็มค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ
คะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

	คะแนนเต็ม	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	n	$\bar{x}$	SD	ระดับ
ค่านิยม	3	2.73	1.31	400	2.18	0.24	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ โดยการทดสอบค่าที (t - test) และค่าเอฟ (F - test) เมื่อผลการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls method) ดังปรากฏตามตาราง 5 - 10

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	SD
1. เพศ			
ชาย	299	2.10	0.23
หญิง	171	2.29	0.20
รวม	400	2.19	0.21
2. ระดับชั้น			
ชั้นปีที่ 1	97	2.21	0.22
ชั้นปีที่ 2	86	2.19	0.19
ชั้นปีที่ 3	103	2.15	0.23
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	114	2.16	0.28
รวม	400	2.18	0.23
3. คณะที่ศึกษา			
คณะวิศวกรรมศาสตร์	150	2.15	0.24
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	66	2.06	0.23
คณะวิทยาศาสตร์	81	2.26	0.21
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	8	2.33	0.17
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	95	2.23	0.21
รวม	400	2.18	0.23

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	SD
4. รายได้ของนักศึกษา			
รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	296	2.18	0.23
รายได้ตั้งแต่ 5,000-7,000 บาทต่อเดือน	79	2.19	0.21
รายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน	25	2.06	0.31
รวม	400	2.18	0.24
5. ที่พักอาศัย			
อยู่หอพักหรือบ้านเช่า	267	2.19	0.23
อยู่กับบิดาหรือมารดา	38	2.20	0.25
อยู่กับบิดาและมารดา	66	2.17	0.23
อยู่กับญาติพี่น้อง	24	2.07	0.29
อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก	5	2.18	0.30
รวม	400	2.18	0.24
6. ความรู้เรื่องเพศ			
ระดับดี	12	2.36	0.27
ระดับปานกลาง	335	2.19	0.23
ระดับต่ำ	53	2.10	0.26
รวม	400	2.18	0.24

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	SD
7. การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ			
มาก	114	2.22	0.24
ปานกลาง	220	2.16	0.24
น้อย	66	2.14	0.24
รวม	400	2.18	0.24

จากตาราง 5 แสดงว่า

เพศ นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศสูงที่สุดเท่ากับ 2.29 (SD = 0.22) เพศชายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 (SD = 0.23)

ระดับชั้นปี นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด เท่ากับ 2.21 (SD = 0.22) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 (SD = 0.19) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 (SD = 0.28) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.15 (SD = 0.23) ตามลำดับ

คณะที่ศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด เท่ากับ 2.33 (SD = 0.17) รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 (SD = 0.21) คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 (SD = 0.21) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.15 (SD = 0.24) และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 2.06 (SD = 0.23) ตามลำดับ

รายได้ของนักศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด เท่ากับ 2.19 (SD = 0.21) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 (SD = 0.23) และนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า

กว่า 7,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุด เท่ากับ 2.06 (SD = 0.31)

ที่พักอาศัย นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด เท่ากับ 2.20 (SD = 0.25) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาที่อยู่หอพักหรือบ้านเช่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 (SD = 0.23) อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 (SD = 0.30) อยู่กับบิดาและมารดา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 (SD = 0.23) และนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศเท่ากับ 2.07 (SD = 0.29) ตามลำดับ

ความรู้เรื่องเพศ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด เท่ากับ 2.35 (SD = 0.27) รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 (SD = 0.23) และนักศึกษาที่มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุด เท่ากับ 2.10 (SD = 0.26) ตามลำดับ

การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศมาก มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด เท่ากับ 2.22 (SD = 0.24) รองลงมาได้แก่ ได้รับข่าวสารเรื่องเพศปานกลางมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 (SD = 0.24) และนักศึกษาได้รับข่าวสารเรื่องเพศน้อย มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุด เท่ากับ 2.14 (D = 0.24) ตามลำดับ

จากข้อมูลตามตาราง 5 ผู้วิจัยจึงนำค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ ไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที (t - test independent) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ดังปรากฏตามตาราง 6 และจำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ ไปวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 ดังปรากฏตามตาราง 7

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของ
นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	SD	t	p
ชาย	229	2.10	0.23	-8.55*	0.000
หญิง	171	2.29	0.20		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดย นักศึกษาหญิงมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ดีกว่านักศึกษาชาย

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนเฉลี่ย คำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ระดับชั้นปี	ระหว่างกลุ่ม	3	0.2060	6.879	1.224	0.300
	ภายในกลุ่ม	396	22.246	5.618		
	รวม	399	22.452			
2. คณะที่ศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	1.938	0.485	9.330*	0.000
	ภายในกลุ่ม	395	20.514	5.199		
	รวม	399	22.452			
3. รายได้ ของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.419	0.210	3.777*	0.024
	ภายในกลุ่ม	397	22.033	5.550		
	รวม	399	22.452			
4. ที่พักอาศัย	ระหว่างกลุ่ม	4	0.320	7.997	1.427	0.224
	ภายในกลุ่ม	395	22.132	5.603		
	รวม	399	22.452			
5. ความรู้ เรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.687	0.344	6.267*	0.002
	ภายในกลุ่ม	397	21.765	5.482		
	รวม	399	22.452			

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
6. การได้รับ						
ข่าวสารเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.334	0.167	3.000	0.051
	ภายในกลุ่ม	397	22.118	5.571		
	รวม	399	22.452			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า

ระดับชั้นปี นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่านักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีระดับชั้นปีต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐานข้อ 3 ที่ว่านักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method) ดังปรากฏตามตาราง 8

รายได้ของนักศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐานข้อ 4 ที่ว่านักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method) ดังปรากฏตามตาราง 9

ที่พักอาศัย นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมุติฐานข้อ 5 ที่ว่านักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีที่พักอาศัยต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

ความรู้เรื่องเพศ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐานข้อ 6 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method) ดังปรากฏตามตาราง 10

การได้รับข่าวสารเรื่องเพศ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 7 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

		คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	คณะวิศวกรรมศาสตร์	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	คณะวิทยาศาสตร์	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
	X	2.06	2.14	2.23	2.25	2.33
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2.06	-	0.08	0.17*	0.19*	0.27*
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2.14	-	-	0.09	0.11*	0.19
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.23	-	-	-	0.02	0.10
คณะวิทยาศาสตร์	2.25	-	-	-	-	0.08
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2.33	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คณะวิทยาศาสตร์ มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามรายได้ของนักศึกษา

รายได้	$\bar{X}$	รายได้มากกว่า 7,000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป	รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน	รายได้ตั้งแต่ 5,000-7,000 บาทต่อเดือน
		2.05	2.18	2.19
รายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป	2.05	-	0.13*	0.14*
รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	2.18	-	-	0.01
รายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน	2.19	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และรายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และรายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามความรู้เรื่องเพศ

ระดับความรู้	X	ความรู้ใน ระดับต่ำ	ความรู้ใน ระดับปานกลาง	ความรู้ใน ระดับสูง
		2.10	2.18	2.35
ความรู้ในระดับต่ำ	2.10	-	0.08*	0.25*
ความรู้ในระดับปานกลาง	2.18	-	-	0.17*
ความรู้ในระดับสูง	2.35	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้ในระดับสูง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับนักศึกษาที่มีความรู้ในระดับต่ำ และระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้ในระดับปานกลาง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับนักศึกษาที่มีความรู้ในระดับต่ำ

กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความรู้ในระดับสูง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่มีความรู้ในระดับต่ำ และระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีความรู้ในระดับปานกลาง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่มีความรู้ในระดับต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ และการได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
2. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
3. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
4. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
5. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีที่พักอาศัยต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
6. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน
7. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 7,657 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967 : 886) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เป็น นักศึกษาชาย 229 คน และนักศึกษาหญิง 171 คน และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนประชากร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ และการได้รับข่าวสารเรื่องเพศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple choice) มี 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ จำนวน 45 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS : Statistical Package for the Social Sciences for Windows) ตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละนำเสนอในรูปตาราง
2. วิเคราะห์ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณค่าสถิติพื้นฐานแจกแจงความถี่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าเอฟ (F – test) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 – 7

ถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีนิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls method) แล้วนำเสนอในรูปแบบประกอบความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังปรากฏดังนี้

1. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นี้นจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.30 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.50 เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 นักศึกษามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.00 นักศึกษาอาศัยอยู่หอพักหรือบ้านเช่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.80 มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.80 และนักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.00

2. วิเคราะห์ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.18$) คิดเป็นร้อยละ 72.80

3. วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานโดยเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า

3.1 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน

3.6 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ✓

อภิปรายผล

จากการศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา ที่พักอาศัย ความรู้เรื่องเพศ และการได้รับข่าวสารเรื่องเพศ ผู้วิจัยอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพฤติกรรมทางเพศเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่พร้อมจะแสดงออก เมื่อร่างกายถึงวุฒิภาวะ (ชัยวัฒน์ บุญพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงศ์ และ จารุณี นะวีโรจน์. 2524 : 70) ทำให้เกิดมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศตามแรงขับทางชีววิทยา (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 3) ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษานั้นขึ้นอยู่กับ การสืบทอดพฤติกรรมตามชุมชนหรือครอบครัวของตนและขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป การแสดงความรู้สึกความนิยมชมชอบในเรื่องเพศของบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นจึงจำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในการประพฤติปฏิบัติในเรื่องเพศ แม้ว่านักศึกษาจะเป็นวัยที่เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้ามและเริ่มมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้ามก็ตาม แต่การอบรมสั่งสอนจากบิดามารดาในเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศเป็นอย่างมาก และแม้ว่าค่านิยมทางเพศในสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมของโลกตะวันตก ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากประเทศในโลตะวันตก แต่สังคมไทยยังนิยมให้เยาวชนประพฤติในกรอบวัฒนธรรม ประเพณี จึงทำให้นักศึกษามีความกังวลใจที่ประพฤติปฏิบัติตามกระแสวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปกลัวปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม แม้ว่าสื่อมวลชนจะเผยแพร่พฤติกรรมทางเพศจากประเทศในโลตะวันตกเป็นอย่างมากก็ตามจึงทำให้นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับ

ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชชาติ แจ่มนุช (2538 : 127) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับค่านิยมสำส่อนทางเพศของเยาวชน พบว่า ระดับค่านิยมสำส่อนทางเพศของ เยาวชนชายอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการศึกษาของ พวงวรรณ จันทร์ตรี (2539 : 44) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การ ศึกษาออกโรงเรียนในเขตชุมชนหนึ่งของภาคกลาง พบว่า ระดับค่านิยมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา ปฏิยุทธ์ (2541 : 118) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศและอำนาจแห่งตนในการควบคุมทางสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า วัยรุ่นมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ การศึกษาของธรรมบุญ กิตติกุล (2542 : 111) ที่ได้ศึกษาค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจมีค่านิยมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของซูลิพร อินทรไพบูลย์ (2536 : ข) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับ พฤติกรรมในเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร มีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี และไม่สอดคล้องกับ การศึกษาของ สายสุนีย์ อุดมมา (2541 : 90) ที่ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของ นิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีค่านิยมต่อ พฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง

✧ 2. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่ มีเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่านิยมต่อ พฤติกรรมทางเพศต่อนักศึกษาชายแสดงว่านักศึกษาหญิงมีความยึดมั่นในขนบธรรมเนียม ประเพณี เอกลักษณ์ประจำชาติไทยที่หญิงไทยจะต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม การ รักษาพรหมจารีก่อนการแต่งงานเป็นสิ่งที่ดีที่ควรปฏิบัติ วัฒนธรรมไทยไม่สนับสนุนให้แสดง ความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย ไม่คบหาผู้ชายมากเกินไปหลายตา การคบหาเพศตรงข้าม หรือการมีคูรักรจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในขณะที่นักศึกษาชายก็ ยังยึดมั่นในพื้นฐานค่านิยมของสังคมไทยแบบมาตรฐานสองชั้น (Double stand) ที่มีความไม่ เสมอภาคกันระหว่างชายและหญิง เช่น ความไม่เสมอภาคในเรื่องเพศ โดยค่านิยมทางเพศ กำหนดให้เพศชายมีพฤติกรรมทางเพศได้โดยเสรี เพศชายสามารถที่จะกระทำหรือพูดคุยใน เรื่องเพศ โดยปราศจากการติเตียนจากสังคม นอกจากนี้เพศชายมีความคิดที่จะแสวงหาการมี เพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง เพราะคิดว่าไม่มีความเสียหาย เพศชายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว ถ้า ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่คูรักร จะถูกเพื่อน ๆ ล้อเลียนต่าง ๆ นานา ทำให้เกิดความ อับอาย ทำให้เพศชายมีความคิดและพฤติกรรมในทางนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิง

จึงทำให้เพศชายมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศต่ำกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : 237) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกัน โดยนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชายและสอดคล้องกับการศึกษาของ สายสุนีย์ อุดมนา (2541 : 94) ที่ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตหญิงมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านิสิตชาย และสอดคล้องกับการศึกษาของ สมหมาย อ่ำดอนกลอย (2533 : 69) ที่ได้ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน

3. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 หรือสูงกว่า มีอายุใกล้เคียงกัน และการมีสภาพแวดล้อมในทางสังคมต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ที่พักอาศัยของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ร้อยละ 66.80 ดังนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่เมื่ออยู่รวมกันจะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา อันอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ระดับชั้นปีของนักศึกษาไม่มีผลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สายสุนีย์ อุดมนา (2541 : 92) ที่ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษานิเทศศาสตร์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ธรรมบุญ กิตติกุล (2542 : 111) ที่ได้ศึกษาค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ต่างกัน มีค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 3 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนในวิชาชีพที่แตกต่างกันตามคณะ สาขาวิชา เนื่องจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจะมุ่งเน้นการเรียนทางสายอาชีพครู ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่หล่อหลอมเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี จึงต้องเป็น

ผู้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี และการเรียนในคณะครุศาสตร์จะมุ่งเน้นที่มนุษยสัมพันธ์ ศิลธรรม จริยธรรม ทำให้นักศึกษามีกระบวนการความคิดไปทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และสัมพันธภาพ แต่การเรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ศึกษาในเรื่องของการคิด การคำนวณ การค้นคว้า การทดลองพิสูจน์ให้เห็นอย่างประจักษ์ ทำให้นักศึกษามีกระบวนการทางความคิดมุ่งเน้นไปทางด้านของเหตุและผล ซึ่งการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ชูลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : ข) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสายวิชาหรือแผนกวิชาที่เรียนแตกต่างกันคือสายสามัญ ข่างอุตสาหกรรมและพาณิชยการ มีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกัน

5. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 4 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างกันจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และรายได้ตั้งแต่ 5,000 – 7,000 บาทต่อเดือน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน แสดงว่า รายได้มีผลต่อค่านิยมพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีรายได้มากสามารถใช้เวลาจาก การเรียนไปเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศซื้อเครื่องแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามตามแฟชั่นตะวันตกที่หลั่งไหลเข้ามา จึงทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนจากวัฒนธรรมเดิม โดยไม่สนใจถึงความเหมาะสมในการกระทำของตนโดยอาจคิดว่าเป็นเรื่องสมันิยมและตนเองโตแล้วสามารถควบคุมตนเองได้ ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำจะมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด เพราะจะได้ลดภาระของครอบครัวในการส่งเสียให้เรียน และอาจมีความเห็นว่าการทำตัวเลียนแบบชาวตะวันตกเป็นค่านิยมที่สิ้นเปลืองและล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรมง่าย อาจทำให้ตนเสียอนาคต เรียนไม่จบได้ จึงทำให้นักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีรายได้ของนักศึกษาต่างก็มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปารินันต์ ครองขุนธ์ (2539 : 73) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกับคนรักพบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากจะมีพฤติกรรมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยโดยอธิบายว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่าย่อมมีโอกาสและปัจจัยในการใช้จ่ายเพื่อกิจกรรมบันเทิงเริงรมย์ สังสรรค์ พาแฟนไปเที่ยว และอาจเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้มากกว่า

6. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มี

ที่พักอาศัยต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 5 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีที่พักอาศัยต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในสังคมยุคการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีโอกาสได้รับข่าวสารเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารจาก โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ หนังสือ วารสารต่าง ๆ ตลอดจนมีแหล่งข้อมูลทางกามารมณ์เกิดขึ้นมากมาย เช่น สถาบันเท็งยามคำคิน รวมไปถึงกลุ่มเพื่อนที่ชักจูงให้นักศึกษามีพฤติกรรมต่าง ๆ ไปในแนวทางเดียวกัน และจากสภาพสังคมกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน บิดามารดาต้องไปประกอบอาชีพ กลับบ้านมืดค่ำดึกดื่น จึงทำให้ไม่มีเวลาที่ดูแลลูกอย่างใกล้ชิดมากนัก จึงมีผลให้ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา อยู่หอพัก หรือบ้านเช่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร อินทรไพบูลย์ (2536 :368) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ที่พักอาศัยขณะเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

7. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 6 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีความรู้เรื่องเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน จากการศึกษพบว่า นักศึกษาที่มีความรู้อยู่ในระดับดี และระดับปานกลาง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่มีความรู้ในระดับไม่ดี แสดงว่าความรู้มีส่วนสำคัญต่อค่านิยม สุชาติ โสมประยูร (2531 : 164) กล่าวว่า การได้มีโอกาสเรียนรู้ในเรื่องเพศจะเป็นส่วนเสริมสร้างความคิดเห็นและค่านิยมของวัยรุ่นให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม เพราะความรู้เป็นพื้นฐานทางสติปัญญาของบุคคล ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะ ได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึก และการให้คุณค่า แสดงว่า ความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยพัฒนาค่านิยมที่เหมาะสมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและเพียงพอจะเป็นฐานในการคิด การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจว่าตัวเองควรมีพฤติกรรมทางเพศทางใด นอกจากนี้ พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536 : 40) ได้เสนอว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็น เพราะความต้องการในเรื่องเพศของมนุษย์ มีความสำคัญร่วมกับความต้องการพื้นฐานอื่นๆ ของมนุษย์ การที่นักศึกษามีความรู้ในเรื่องเพศจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการตัดสินใจควบคุมพฤติกรรมของตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศให้ถูกต้องเหมาะสม เป็นที่ยอมรับ เป็นการสร้างค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาติ แจ่มนุช (2538 : 136) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมสำสอนทางเพศของเยาวชน พบว่า เยาวชนที่มีความรู้เรื่องเพศดี จะมีค่านิยมสำสอนทางเพศต่ำ และสอดคล้องกับการศึกษาของ สายสุนีย์ อุดมนา

(2541 : 92) ที่ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความรู้เรื่องเพศมีอิทธิพลต่อค่านิยมพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

8. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 7 ที่ว่า นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกัน จะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีรวมทั้งโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้ช่วยให้ข่าวสารด้านแบบแผนการกระทำและการรับรู้ของเยาวชนแผ่ขยายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามก็ตาม นักศึกษาทุกคนสามารถเรียนรู้และค้นหาได้อย่างง่ายดาย ทำให้เกิดมีพฤติกรรมเลียนแบบตามกระแสวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป ดังนั้นไม่ว่านักศึกษาจะ ได้รับข่าวสารเรื่องเพศต่างกันจึงไม่มีผลต่อความแตกต่างของระดับค่านิยม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ซาติ แจ่มนุษ (2538 : 137) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมสำสอนทางเพศของเยาวชน พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางเพศจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับค่านิยมการสำสอนทางเพศของเยาวชนชายและสอดคล้องกับการศึกษาของพรรณนุญ กิตติกุล (2542 : 111) ที่ได้ศึกษาค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า การรับข่าวสารในเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พวงวรรณ จันทร์ตรี (2539 : 53-54) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในชุมชนหนึ่งของภาคกลาง พบว่า การรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ สายสุนีย์ อุดมนา (2541 : 97) ที่ได้ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยด้านการรับข่าวสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องเพศ

ข้อเสนอแนะ

1.จากการศึกษาพบว่า สถานภาพความเป็นชายและหญิงมีส่วนกำหนดค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น ซึ่งได้แก่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ควรให้ความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ อบรมเลี้ยงดูบุตรหลานให้รู้จักคิด รู้จักใช้เหตุผล สอนให้คำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศจะช่วยให้เยาวชนได้พัฒนาตนเองให้มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในทางที่เหมาะสม

2.จากการศึกษาพบว่า คณะที่ศึกษามีส่วนกำหนดค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย ควรพิจารณาหลักสูตรการเรียนการสอน
วิชาเพศศึกษา สังคมศึกษา ประชากรศึกษา ควรให้มีการศึกษาในทุกสาขาวิชาและมีการเพิ่ม
เนื้อหาความรู้เรื่องเพศทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมที่ถูกต้อง
เหมาะสมและสอดคล้องกับค่านิยมทางเพศในสังคมวัฒนธรรมไทย

3. จากการศึกษพบว่า รายได้ของนักศึกษามีส่วนกำหนดค่านิยมต่อพฤติกรรมทาง
เพศ บิดามารดา ผู้ปกครองควรดูแลการใช้จ่ายของบุตรหลานไม่ควรให้เงินใช้จ่ายอย่าง
ฟุ่มเฟือย และอบรมสั่งสอนปลูกฝังให้รู้จักการประหยัดอดออมใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม

4.จากการศึกษาพบว่า ความรู้เรื่องเพศมีส่วนกำหนดค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันสื่อมวลชน ควรให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง
ทั้งด้านชีววิทยา สังคมวิทยา และจิตวิทยา และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง สถาบันการศึกษา
ควรจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา จัดนิทรรศการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมชีวิต
ครอบครัว เพศศึกษา การวางแผนครอบครัว เพื่อจะช่วยให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจใน
เรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
ปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจึงควรมีการศึกษาค่านิยม
ทางเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่เดียวกันและต่างพื้นที่กัน

2.ควรมีการศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในช่วงวัยต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรคติดต่อ. กองกามโรค. (2542). ผลการปฏิบัติงานควบคุมกามโรค. กรุงเทพฯ: กองกามโรค กรมช.
- กรมพลศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. (2530). คู่มือการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมช.
- กรรณิการ์ ชีใจงาม. (2542). การศึกษาค่านิยมในการดำเนินชีวิตและการดำเนินชีวิตของครูสังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กรรณิการ์ อักษรกุล สุขเกษม. (2524). วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ก่อ สวัสดิพานิช. (2519). วัยรุ่นกับค่านิยมและระบบศีลธรรม. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- กาญจนา ปฏิกุทธ. (2541). ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและอำนาจแห่งตนในการควบคุมทางสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ สด.ม (สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- เกียรติศักดิ์ อัยยานันท์. (2526). กระบวนการนำค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการไปสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- ชนิษฐา โพธิ์นุกูล. (2522). ทักษะคตินักเรียนอาชีวศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่และการวางแผนครอบครัว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมสงเคราะห์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2529). วิทยากรกับการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยม. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- จรรยา เศรษฐบุตร. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรองจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- เฉลิมพล ต้นสกุล. (2541). พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ประชาพาณิชย์.
- จิวิวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. (2527). พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ: มิตรนรา.

✓ ชัยวัฒน์ ปัญงพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์. (2524). เพศศึกษาแผนใหม่.
กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

★/ ชาติ แจ่มนุช. (2538). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมการสำส่อนทางเพศของเยาวชนชาย.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ด.(ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหิดล. อัดสำเนา.

ชุตินา ศรีแก้วนวล. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ
แต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมินบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ชูลีพร อินทรไพบูลย์. (2536). ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
เทพเนรมิต.

เต็มสิริ บุญยสิงห์. (2526). "วัยรุ่นและการปรับตัว." เพศศึกษา : สมาคมวางแผนครอบครัว
แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิบูลย์กิจ.

ธรรมบุญ กิจกุล. (2542). ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหิดล. อัดสำเนา.

นภาพร มัชฌมากร. (2539). เอกสารคำสอนวิชาเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นาดยา ภัทรแสงไทย. (2524). ยุทธศาสตร์การสอนเพื่อพัฒนาค่านิยม. กรุงเทพฯ:
พระพิมพ์.

นิยม บุญมี. (2530). ครอบครัวสัมพันธ์. มหาสารคาม: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

นีออน กลิ่นรัตน์. (2525). ค่านิยมและระบบค่านิยมของอาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

ประคอง กรรณสูตร. (2528). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ ดร.สง่า.

ประสาธ อิศรปริดา. (2532). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2523). การเรียนการสอนทัศนคติและค่านิยม เล่ม 1.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปราโมทย์ ประสาทกุล, และคนอื่นๆ. (2530). "พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท," รายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติปี 2530. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริฉัตต์ ครองจันทร์. (2539). พฤติกรรมทางเพศและทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. อุดສຳເນາ.
- พนัส หันนาคินทร์. (2520). การสอนค่านิยม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- (2523). การสอนค่านิยมและจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พิมพ์เนศ.
- พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. (2528). การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย : การศึกษาเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ สด.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อุดສຳເນາ.
- พรทิพย์ ศิริภักตราชัย. (2539). พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- พรรณี ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง. (2542, พฤศจิกายน). "พฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย," โรดเอดส์. 11(4) : 208-215.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงวรรณ จันทร์ศิริ. (2539). ค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในชุมชนหนึ่งของภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ สด.ม. (วิจัยประชากรและสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดສຳເນາ.
- พัทธา สายหู. (2516). โลกสมมุติ. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- พิชญ์ สมพอง. (2522). สังคมชาวบ้าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. (2536). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดສຳເນາ.
- เพ็ญแข ประจันปัจจนึก และ อ้อมเดือน สดมนิ. (2529). รายงานการวิจัยค่านิยมของชาวชนบทไทย : เปรียบเทียบค่านิยมทางวัตถุกับค่านิยมทางระเบียบประเพณี. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เพ็ญศิริ สิมารักษ์ และธัญญา บุปผเวส. (2531). "ความเบี่ยงเบนทางเพศ," ในเอกสาร
ประกอบการสัมมนาทางวิชาการเรื่องความเบี่ยงเบนทางเพศ. หน้า1-3.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน. (2523). ระบบค่านิยมสังคมไทย. กรุงเทพฯ: เลี้ยวซ้ายจง
เจริญ.
- โยธิน ศันสนียุทธ, และคนอื่น ๆ . (2533). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. (2526). ความรู้เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประชากร
ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดมศึกษา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่6
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันทนี วาสิกะสิน,และคนอื่น ๆ. (2537). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิจิตร ศรีสอาด. (2518). หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วิชาญ รุ่งอุทัย. (2533). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมของวัยรุ่น
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหิดล. อุดมศึกษา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538. กุมภาพันธ์ – มีนาคม). "คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่อง
ง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้." ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3) : 8-11.
- สงบ ลักษณะ. (2524) การศึกษาและพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : มหามงกุฎราช
วิทยาลัย.
- สมบัติ มหารศ. (2520). การสอนค่านิยม. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมหมาย อำดอนกุลอย. (2533). ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อุดมศึกษา.
- สายสุนีย์ อุดมณา. (2541). ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรีคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา.

- สาโรช บัวศรี. (2525). "ค่านิยมไทย," ในเอกสารประกอบการประชุมสัมมนาสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. กลุ่มงานระบาดวิทยาโรคเอดส์. (2543). *สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : กองระบาดวิทยา สำนักงาน.
- สุชา จันทร์อม. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุชาติ โสมประยูร. (2531). *เพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ โสมประยูร. และวรรณิ โสมประยูร. (2525). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2541). *เพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนิ รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนทรี โคมิน และสนิธ สมักรกร. (2522). *ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- (2523). "สรุปโครงการเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมของไทย : เครื่องมือในการสำรวจวัด," ในเอกสารการสัมมนาเรื่องระบบค่านิยมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ. (2533). "การศึกษาความรู้ทัศนคติและประสบการณ์ทางเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร," ในเอกสารการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ หน้า 31-36. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ. (2541). *ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- เสถียรพงษ์ วรรณปก. (2524). *การปลูกฝังค่านิยม*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- อนุรักษ์ นิติรัช. (2525). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศการเลือกคู่ครองการสมรสการหย่าร้างของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก*. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดສຳເນາ.
- เอนก อารีพรรค และสุวัฒนา อารีพรรค. (2525). *เรียนรู้เรื่องเพศ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี คติอนุรักษ์. (2535). *พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(วิจัยประชากรและสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดສຳເນາ.

อานนท์ อาภาภิรมย์. (2522). *ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พระพิมพ์.

Brooks-Gunn, Jenne and F.furstenberg Frank.(1990) "Adolescents Sexual Behavior," *in Adolescents Behavior and Society*. P.245-248. Edited by muuss, Rolf E. NewYork: Mc Graw-Hill.

Connell EE. & Jacobson L. (1971,March). "Pregnancy," *The teenage and Sex Education.Am J. Public Health*.61(9): 1848.

Feather, Norman T.(1975). *Value in Education and Society*. New York: Collier Macmillan.

Freud, Sigmund. (1959). *Inhibitions, Simptoms and Anxiety*.Translated by a Stratcher, New York: w.w. Norton.

Goldenson, Robert M. (1984) *Longman Dictionary of Psychology and Pychiatry*. New York: Longman Inc.

Raths, Louis B. Harmin, Merrill and Simon, Chales B. (1966). *Value and Teaching*. Columbus, Ohio: Chales B. Merrill.

Rosero. (1991). " Premarital Sex in Costarica," *InternationalFamily Planning Perspectives and Digest*. Costarica: Appleton.

Sicard J.M. and others. (1992,March). "The Evaluation of Sexual Behavior and Knowledge of AIDS in the School of Burkime Faso: A Knowledge Attitude and Practice," *Am – Social Medicine Journal*. 72(285): 63-72.

Susan.Sterns Ronni. (1983,September). "Factor Affecting sexual and contraceptive Attitude and Behaviors among Adolescent," *Dissertation Abstracts international*. 43(30): 3430-A .

Weiss, S. and others. (1991,October). "Sex Contraception and Pregnancy among Adolescents in Mexico City," *Studies in family Planning Journal*. 22(86): 74-81.

Yamane, Taro. (1967). *Statistical and Introductory Analysis*. 2nd ed. NewYork: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขออนุญาตทดลองแบบสอบถาม
- หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการทำวิจัย

1. รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณี	อาจารย์สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พริ้มเพรา ผลเจริญสุข	อาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. น.ท.ประพนธ์ จารุยาวงศ์ ร.น.	นายแพทย์ 8 ฝ่ายสูติ-นรีเวช
โรงพยาบาลราชวิถี
4. นางสาวศศิธร เหลี่ยมเพชร	พยาบาล 8 งานห้องคลอด
โรงพยาบาลราชวิถี
5. อาจารย์นันทา กิตติโสภณ	อาจารย์ 2 ระดับ 7
หมวดวิชาพลานามัย
โรงเรียนสตรีวิทยา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. ๕๗๒๖, ๕๖๔๖

ที่ ทม ๖๐๑๒/ ๖๓๐

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางรัตนา พุ่มสวรรค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌมางกูร และ อาจารย์สุปราณี จุลเคชะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัตนา พุ่มสวรรค์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. ๕๑๒๖, ๕๖๔๖

ที่ ทม ๑๐๑๒/๒๓๑

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางรัตนา พุ่มสวรรค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมานุกูร และ อาจารย์สุปราณี จุลเคชะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พริ้มเพรา ผลเจริญสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัตนา พุ่มสวรรค์ ซึ่งจะประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม ๑๐๑๒/๖๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัตนา พุ่มสวรรค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกดุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมางกูร และ อาจารย์สุปราณี จุลเคชะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ น.ท.ประพนธ์ จารุยาวงศ์ ร.น. แพทย์ประจำบ้าน และ นางสาวศศิธร เหลี่ยมพระ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัตนา พุ่มสวรรค์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

ที่ ทม ๑๐๑๒/๖๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๓๑ มกราคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัตนา พุ่มสวรรค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌมางกูร และ อาจารย์สุปราณี จุลเคชะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์นันทา กิตติโสภณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัตนา พุ่มสวรรค์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

ที่ ทม ๑๐๑๒/ ๘๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย

97

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัตนา พุ่มสุวรรณค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมีรองศาสตราจารย์นภาพร มัชฌิมางกูร และ อาจารย์สุปราณี จุลเดชะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑-๔ จำนวน ๕๐ คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และทำแบบทดสอบค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางรัตนา พุ่มสุวรรณค์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

ที่ ทม ๑๐๑๒/ ๑๖๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

98

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๕ มีนาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางรัตนา พุ่มสุวรรณคิ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมีรองศาสตราจารย์นายแพทย์ นัธยาภรณ์ และ อาจารย์สุปราณี จุลเดชะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ - ๔ ภาคปกติ จำนวน ๔๐๐ คน ทำแบบทดสอบและตอบแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๔๔

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางรัตนา พุ่มสุวรรณคิ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามเรื่องค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
เรื่องค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
- เฉลยคำตอบของแบบสอบถามเรื่องค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
- สรุปผลการได้รับข่าวสารเรื่องเพศของนักศึกษาจากสื่อต่างๆ

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

.....

แบบสอบถามการวิจัย เรื่อง ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือ เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐
หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. ระดับชั้นปีของนักศึกษา

- ☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

3. คณะที่ศึกษา

- ☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ วิทยาศาสตร์
☐ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
☐ เทคโนโลยีการเกษตร

4. รายได้ของนักศึกษาขณะศึกษา (ไม่รวมค่าหอพัก)

- ☐ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน
- ☐ รายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท – 7,000 บาทต่อเดือน
- ☐ รายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป

5. ที่พักอาศัยของนักศึกษา ขณะศึกษาในสถานศึกษาแห่งนี้

- ☐ อยู่หอพักหรือบ้านเช่า
- ☐ อยู่กับบิดาหรือมารดา
- ☐ อยู่กับบิดาและมารดา
- ☐ อยู่กับญาติพี่น้อง
- ☐ อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก

6. การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ นักศึกษาได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ

6.1 สิ่งพิมพ์

- ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

6.2 วิทยุ

- ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

6.3 โทรทัศน์ วีดิทัศน์

- ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

6.4 คอมพิวเตอร์

- ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

6.5 สื่อบุคคล (พ่อแม่ ญาติ เพื่อน ครู ฯลฯ)

- ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย X บนตัวเลือก ก,ข,ค,หรือ ง ที่นักศึกษาเห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อความใด**ไม่ใช่**ความหมายของเพศศึกษา
 - ก. เป็นการศึกษาธรรมชาติของชีวิตนับแต่เกิดจนสิ้นชีวิต
 - ข. การปฏิบัติตนและการใช้ชีวิตสมรสให้เป็นสุข
 - ค. การศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเน้นเฉพาะทางด้านร่างกายและจิตใจเท่านั้น
 - ง. กระบวนการที่ก่อให้เกิดประสบการณ์อันเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ
2. ประเทศต่างๆเริ่มให้ความสนใจปัญหาทางเพศมากขึ้นตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ด้วยสาเหตุใดที่สำคัญที่สุด
 - ก. มีปัญหาเกี่ยวกับอัตราเพิ่มของประชากร
 - ข. มีการสอนเรื่องเพศด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง
 - ค. สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารโดยขาดจิตสำนึกในทางให้ข่าว
 - ง. มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศมาก และปัญหาทวีตวันขึ้นอย่างรวดเร็ว
3. สิ่งที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมคืออะไร
 - ก. ยีนส์
 - ข. โครโมโซม
 - ค. อวัยวะเพศ
 - ง. ไข่ หรือ อสุจิ
4. อวัยวะสืบพันธุ์เพศชายข้อใดที่ทำหน้าที่สร้างตัวอสุจิ
 - ก. องคชาติ
 - ข. อัณฑะ
 - ค. ต่อมลูกหมาก
 - ง. ถุงเก็บน้ำอสุจิ

5. อวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงข้อใดที่ทำหน้าที่สร้างไข่
 - ก. รังไข่
 - ข. มดลูก
 - ค. ท่อนำไข่
 - ง. ช่องคลอด
6. ในร่างกายคนปกติทั้งหญิงและชายจะมีฮอร์โมนเพศอย่างไร
 - ก. เฉพาะฮอร์โมนเพศชายหรือหญิงตามเพศของตน
 - ข. ทั้งฮอร์โมนเพศชายและเพศหญิงในปริมาณมากน้อยต่างกันตามเพศของตนเอง
 - ค. ทั้งฮอร์โมนเพศชายและเพศหญิงในปริมาณเท่าๆกัน
 - ง. มีฮอร์โมนเพศทั้งสองเพศในระดับไม่แน่นอน
7. เพศชายที่ไม่พบลูกอัณฑะในถุงอัณฑะ จะพบว่ามีปัญหาอะไรหลังแต่งงาน
 - ก. ฮอร์โมนเพศชายไม่ถูกสร้าง
 - ข. ไม่สามารถสร้างเชื้ออสุจิ
 - ค. พบมีฮอร์โมนเพศหญิงมาก
 - ง. ด้อยประสิทธิภาพเกี่ยวกับเพศ
8. ระบบสืบพันธุ์ในเด็กหญิงและเด็กชาย จะเริ่มทำงานเมื่อใด
 - ก. หน้าอกขึ้น
 - ข. เสียงแตก
 - ค. มีฮอร์โมนจากสมองมากระตุ้นต่อมใต้สมอง
 - ง. ต่อมไทรอยด์เริ่มถูกกระตุ้น
9. ฮอร์โมนเพศหญิงที่พบว่าสามารถมีได้ในเพศชาย แต่มีจำนวนน้อยฮอร์โมนนั้นคือข้อใด
 - ก. Estrogen
 - ข. Progesterone
 - ค. Gonadotropin
 - ง. Testosterone
10. ถ้าพบฮอร์โมนในข้อ 8 มากกว่าปกติจะทำให้เพศชายมีการผิดปกติอย่างไร
 - ก. มีลักษณะเพศชายที่เจริญไม่สมบูรณ์
 - ข. มี 2 เพศอยู่ในที่เดียวกัน
 - ค. มีลักษณะเพศหญิงปรากฏ
 - ง. มดลูกจะเริ่มเจริญเติบโต

11. ต่อมเพศทั้งเพศหญิงและเพศชายจะไม่ทำงานเมื่อไร
- ก. เป็นตัวอ่อน
 - ข. วัยชรา
 - ค. ตัดต่อมได้สมองออก
 - ง. สมองใหญ่ถูกกระทบกระเทือน
12. ผู้หญิงจะเริ่มตั้งครรภ์ได้ตั้งแต่เมื่อใด
- ก. เมื่อมีประจำเดือน
 - ข. เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น
 - ค. ตั้งแต่อายุ 13 ปีขึ้นไป
 - ง. เมื่อมีเพศสัมพันธ์
13. ฮอร์โมนอะไรมีผลโดยตรงต่อการขยายของเต้านมในเด็กวัยรุ่น
- ก. FSH
 - ข. LH
 - ค. Estrogen
 - ง. Progesterone
14. รอบประจำเดือนของหญิงมีระยะเวลาที่วัน
- ก. 4 วัน
 - ข. 10 วัน
 - ค. 14 วัน
 - ง. 28 วัน
15. การมี "ประจำเดือน" แสดงถึงภาวะใดของผู้หญิง
- ก. การตกเลือด
 - ข. การสุกของไข่
 - ค. การเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์
 - ง. ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงเต็มที่

16. เลือดประจำเดือนเกิดจากอะไร
 - ก. การสลายตัวของไข่ที่ไม่ผสม
 - ข. การสลายตัวของไข่และเยื่อบุมดลูก
 - ค. การสลายตัวของเยื่อบุมดลูก
 - ง. การสลายตัวของเยื่อบุมดลูกชั้นในด้วยอิทธิพลของฮอร์โมนเพศ
17. ในช่วงที่มีประจำเดือนอาจพบอาการใด
 - ก. รับประทานอาหารจุ
 - ข. หงุดหงิด ตื่นเต้นง่าย
 - ค. มีไข้ปวดศีรษะ
 - ง. ท้องร่วง
18. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับ “การฝืนเปียก” ไม่ถูกต้อง
 - ก. เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ
 - ข. ถ้าเกิดขึ้นบ่อยๆจะทำให้ร่างกายซูบผอม
 - ค. เป็นการลดปริมาณคั่งค้างของอสุจิที่มากเกินไป
 - ง. เป็นการลดความรู้สึกค้างตึงบริเวณลูกอัณฑะและขาหนีบ
19. สารจากต่อมลูกหมากมีความสำคัญอย่างไร
 - ก. มีฤทธิ์เป็นต่าง
 - ข. มีฤทธิ์เป็นกรด
 - ค. มีฤทธิ์เป็นกลาง
 - ง. มีกลิ่นเฉพาะตัว
20. การปฏิสนธิคืออะไร
 - ก. การที่อสุจิสามารถผสมกับไข่ได้
 - ข. การที่ตัวอ่อนเข้าไปฝังตัวในมดลูก
 - ค. การที่ไข่ที่ผสมแล้วแบ่งตัวเพื่อสร้างทารก
 - ง. การที่ไข่เริ่มแบ่งตัวเพื่อรอการผสม
21. ไข่ที่ผสมกับอสุจิแล้วจะเดินทางไปฝังตัวที่ผนังมดลูกภายในกี่วัน
 - ก. 3 วัน
 - ข. 7 วัน
 - ค. 12 วัน
 - ง. 15 วัน

22. ปัญหาข้อใดพบมากที่สุดในเด็กวัยรุ่น
- ไม่ได้รับความรู้อย่างเพียงพอ
 - ผู้ปกครองห้ามเที่ยวเตร่
 - มีความรู้สึกทางเพศสูง
 - ความยากลำบากในการปฏิบัติตน
23. เพศหญิงที่เข้าสู่วัยรุ่นเร็วเกินไปจะพบลักษณะอะไรเป็นพิเศษ
- มีสิวขึ้น
 - รูปร่างสูงใหญ่
 - ไม่มีขนที่หัวเหน่า
 - การเจริญของระบบสืบพันธุ์ไม่เป็นไปตามปกติ
24. ท่านคิดว่าการปฏิบัติตัวเพื่อสุขภาพของระบบเพศข้อใดสำคัญที่สุด
- การตรวจเลือด
 - การสังเกตอาการผิดปกติ
 - การรักษาทำความสะอาด
 - การไปตรวจสุขภาพทางเพศ
25. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นที่พบและเป็นปัญหาสังคมมากที่สุดได้แก่อะไร
- มีอารมณ์รุนแรง
 - ติดเพื่อน
 - ปัญหาการตั้งครรภ์
 - ไม่เคารพผู้ใหญ่

ตอนที่ 3 แบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือให้ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาว่ามีค่า มีความสำคัญ เป็นที่ต้องการสำหรับนักศึกษาที่จะยึดเป็นหลักปฏิบัติตามระดับความมากน้อยที่นักศึกษาต้องการ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
(0) หนุ่มสาวไม่ควรอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่มืดซิด	✓		

จากตัวอย่างแสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยที่หนุ่มสาวไม่ควรอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่มืดซิด

ข้อความ	ระดับ ความคิดเห็น			สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	
1. วัยรุ่นไม่ควรรักในวัยเรียน				
2. การมีคูรักระหว่างเรียนเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย				
3. นักศึกษาที่ไม่มีคูรักรถือว่าเป็นปมด้อยอย่างหนึ่ง				
4. เมื่ออยู่ในวัยเรียนจะต้องไม่ข้องแวะเรื่องเพศ				
5. การไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ถือว่าการหา ประสบการณ์ชีวิต				
6. ผู้ชายรุ่นใหม่ไม่เทียวโสเภณี				
7. ผู้ชายที่ผ่านผู้หญิงมามากมายเป็นคนที่สังคมยอมรับ ว่ามีความสามารถ				
8. การดูหนังสือโป๊ ภาพยนตร์ หรือโทรทัศน์ที่แสดง การร่วมเพศถือว่าการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ที่ดี				
9. การดูภาพลามกอนาจารเป็นสิ่งที่น่าอาย				
10. โดยธรรมชาติทั่วไปผู้ชายมีความต้องการทางเพศ มากกว่าผู้หญิง				

ข้อความ	ระดับ ความคิดเห็น			สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
11. ผู้ชายที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนไม่เป็นชาย ชาติ				
12. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นการแสดงออก ของลักษณะทางเพศของผู้ชาย				
13. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นการแข่งขัน เพื่อแสดงอำนาจทางเพศ				
14. การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรทำให้ปลอดภัยจากโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์				
15. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศในระหว่างเรียน เป็นเรื่องธรรมดา				
16. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องปกติของ คนที่เป็นคูรักรกัน				
17. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องสิทธิเสรีภาพ ส่วนบุคคล				
18. สังคมไทยไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน				
19. การทดลองอยู่ด้วยกันกับคูรักรก่อนแต่งงานจะช่วยให้ทราบ อุปนิสัยของกันและกัน				
20. การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรควรใช้ถุงยางอนามัย				
21. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะทำให้ความรักและความสัมพันธ์ แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น				
22. ประสบการณ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามก่อนแต่งงาน ของผู้ชายเป็นการป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศได้				
23. เรื่องเพศเป็นเรื่องสำคัญในชีวิตที่ขาดไม่ได้				
24. ผู้ชายผู้หญิงควรมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน ในการแสดงออกทางเพศ				

ข้อความ	ระดับ ความคิดเห็น			สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
25. เรื่องเพศเป็นเรื่องเฉพาะตัวไม่ควรไปปรึกษากับใคร				
26. เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ปรึกษาได้เฉพาะกับเพื่อนเท่านั้น				
27. การระบายอารมณ์ทางเพศที่ดีที่สุดของผู้ชายคือ เที่ยวโสเภณี				
28. ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเรียนสูงเพราะต้องเป็นแม่บ้าน				
29. ผู้หญิงไม่ควรจะเริ่มจีบผู้ชายก่อน				
30. ผู้หญิงจีบผู้ชายก่อนเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคม ยุคปัจจุบัน				
31. ผู้หญิงไม่ควรแต่งกายโป๊ยั่ววนทางเพศ				
32. พรหมจรรย์ของผู้หญิงควรรักษาไว้จนกว่าจะถึงวัน แต่งงาน				
33. ผู้หญิงที่เสียตัวก่อนแต่งงานเป็นเรื่องไม่เสียหาย				
34. "ผู้หญิงควรอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน" เป็นวัฒนธรรม ที่ควรยึดถือปฏิบัติ				
35. วัฒนธรรมไทยยกย่องผู้ชายให้เป็นผู้นำมากกว่า ผู้หญิง				
36. ผู้ชายไทยนิยมผู้หญิงที่ร่าเริงสนุกสนาน				
37. ผู้ชายไม่ควรจับมือถือแขนผู้หญิงแม้จะเป็นคู่รักกัน				
38. การที่ผู้ชายผู้หญิงเดินโอบกอดกันในที่สาธารณะเป็น เรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน				
39. การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนหญิงเพื่อนชายเป็น เรื่องธรรมดา				
40. เมื่อรักกัน ชอบกัน กอดจูบได้				

ข้อความ	ระดับ ความคิดเห็น			สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	
41. การชอบชั้วอวัยวะเพศถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล				
42. การเลือกคู่ครองเป็นเรื่องของคนสองคนผู้ใหญ่ ไม่เกี่ยว				
43. การตั้งครรภ์ขณะเรียนถือเป็นเรื่องน่าอาย				
44. การทำแท้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวัยรุ่นยุค ปัจจุบัน				
45. การทำแท้งไม่ถือเป็นเรื่องเสื่อมเสียศีลธรรม แต่เป็น การลดปัญหาสังคม				

ตาราง 11 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.63	0.30
2	0.43	0.50
3	0.47	0.31
4	0.60	0.46
5	0.57	0.27
6	0.53	0.59
7	0.43	0.50
8	0.53	0.36
9	0.43	0.37
10	0.53	0.48
11	0.50	0.55
12	0.73	0.56
13	0.80	0.31
14	0.43	0.51
15	0.50	0.36
16	0.46	0.48
17	0.50	0.42
18	0.47	0.44
19	0.67	0.63
20	0.47	0.28
21	0.47	0.37
22	0.47	0.46
23	0.57	0.38
24	0.60	0.41
25	0.60	0.60

ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบความรู้ = 0.91

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.44	24	0.21
2	0.47	25	0.30
3	0.34	26	0.25
4	0.50	27	0.29
5	0.39	28	0.24
6	0.30	29	0.23
7	0.41	30	0.29
8	0.44	31	0.20
9	0.46	32	0.49
10	0.32	33	0.28
11	0.60	34	0.20
12	0.20	35	0.20
13	0.29	36	0.33
14	0.56	37	0.41
15	0.66	38	0.45
16	0.42	39	0.53
17	0.33	40	0.24
18	0.57	41	0.51
19	0.29	42	0.31
20	0.38	43	0.61
21	0.42	44	0.50
22	0.30	45	0.41
23	0.24		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม = 0.83

คำตอบที่ถูกต้องของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ จำนวน 25 ข้อ

ข้อ 1. ค	ข้อ 14. ง.
ข้อ 2. ง	ข้อ 15. ค
ข้อ 3. ก	ข้อ 16. ง
ข้อ 4. ข	ข้อ 17. ข
ข้อ 5. ก	ข้อ 18. ข
ข้อ 6. ข	ข้อ 19. ก
ข้อ 7. ข	ข้อ 20. ก
ข้อ 8. ค	ข้อ 21. ข
ข้อ 9. ก	ข้อ 22. ค
ข้อ 10.ค	ข้อ 23. ง
ข้อ 11.ค	ข้อ 24. ค
ข้อ 12.ก	ข้อ 25. ค
ข้อ 13.ค	

ลักษณะของข้อความในแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 45 ข้อ

1. ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศเชิงนิมาน ได้แก่ข้อ 1, 4, 6, 9, 18, 20, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 43
2. ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศเชิงนิเสธ ได้แก่ข้อ 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 21, 22, 23,24, 25, 26, 27, 28. 30, 33, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45,

ตาราง 13 สรุปผลการได้รับข่าวสารเรื่องเพศของนักศึกษาจากสื่อต่างๆ (n = 400)

สื่อ	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ
สิ่งพิมพ์	109	27.30	227	56.80	64	16.00
วิทยุ	25	6.30	121	30.30	254	63.50
โทรทัศน์ / วิดีโอทัศน์	135	33.80	199	49.80	66	16.50
คอมพิวเตอร์	119	29.80	156	39.00	125	31.30
บุคคล	92	23.00	173	43.30	135	33.80

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางรัตนา พุ่มสุวรรณค์
เกิด	30 พฤษภาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	90/24 หมู่ 4 ถนนสรองประชา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	งานสวัสดิการและอนามัย กองกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตร พยาบาลและผดุงครรภ์ วิทยาลัยพยาบาลศรีรัษฎา จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2535	ประกาศนียบัตร พยาบาลและผดุงครรภ์ระดับสูง วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ